

ΟΡΘΡΟΣ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ Ἱερεὺς. Εὐλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ. (Σελίς 15-16). Τροπάρια. Σῶσον, Κύριε, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, κατὰ βαρβάρων δωρούμενος, καὶ τὸ σὸν φυλάττων, διὰ τοῦ Σταυροῦ σου πολίτευμα. Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι. Ὁ ὑψώθεις ἐν τῷ Σταυρῷ ἐκουσίως, τῇ ἐπωνύμῳ σου καινῇ πολιτείᾳ, τοὺς οἰκτιρμούς σου δώρησαι, Χριστέ ὁ Θεός, εὐφρανὸν ἐν τῇ δυνάμει σου, τοὺς πιστοὺς βασιλεῖς ἡμῶν, νίκας χορηγῶν αὐτοῖς, κατὰ τῶν πολεμίων, τὴν συμμαχίαν ἔχοιεν τὴν σὴν, ὄπλον εἰρήνης, ἀήττητον τρόπαιον. Καὶ νῦν καὶ ἀεί καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Προστασία φοβερὰ καὶ ἀκαταίσχυντε, μὴ παρίδης, ἀγαθὴ, τὰς ἰκεσίας ἡμῶν, πανύμνητε Θεοτόκε, στήριξον ὀρθοδόξων πολιτείαν, σῶζε οὐς ἐκέλευσας βασιλεύειν, καὶ χορηγεῖ αὐτοῖς οὐρανὸν θεν τὴν νίκην· διότι ἔτεκες τὸν Θεόν, μόνη εὐλογημένη. ΔΕΗΣΙΣ Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, δεόμεθὰ σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.		ΟΡΘΡΟΣ ΕΥΛΟΓΗΤΟΣ Ο ΘΕΟΣ Ἱερέας. Ἄς εἶναι δοξασμένος ὁ Θεός μας πάντοτε, τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΤΡΙΣΑΓΙΟ. (Σελ. 15-16). ΤΡΟΠΑΡΙΑ Σῶσε, Κύριε, τὸν λαό σου καὶ εὐλόγησε ἡμᾶς, πού εἴμαστε κληρονομία σου, δωρίζοντας νίκες στοὺς ἄρχοντές μας κατὰ τῶν βαρβάρων, καὶ προστατεύοντας μέ τὸν Σταυρό σου τὸ δικό σου πολίτευμα (τὸν τρόπο ζωῆς). Δόξα στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα. Ἐσὺ πού ὑψώθηκες στὸν Σταυρό μέ τὴ θέλησή σου, Χριστέ Θεέ μας, δώρισε τὴν εὐσπλαχνία σου στὴν καινούρια κοινωνία, πού φέρει τὸ ὄνομά σου. Χαροποίησε μέ τὴ δύναμή σου τοὺς πιστοὺς ἄρχοντές μας παραχωρώντας σ' αὐτοὺς νίκες κατὰ τῶν ἐχθρῶν. Εἶθε νὰ ἔχουν τὴ δική σου συμμαχία ὡς ὄπλο εἰρήνης, ἀκατανίκητο τρόπαιο (μνημεῖο νίκης). Καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Προστασία φοβερὴ, πού δὲν ντροπιάζεσαι, μὴ παραβλέψεις, ἀγαθὴ τίς ἰκεσίες μας, πανύμνητη Μητέρα τοῦ Θεοῦ· στήριξε τὴν κοινωνία τῶν ὀρθοδόξων, σῶζε αὐτοὺς πού ὄρισες νὰ τὴν κυβερνοῦν, καὶ δίνε σ' αὐτοὺς ἀπὸ τὸν οὐρανὸ τὴ νίκη, διότι γέννησες τὸν Θεὸ μόνη εὐλογημένη. ΔΕΗΣΗ Ἐλέησέ μας, Θεέ μου, σύμφωνα μέ τὸ μέγα ἔλεός σου, σέ παρακαλοῦμε, ἄκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας.

Κύριε, ἐλέησον (γ'). Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων Χριστιανῶν. Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (δεῖνος) καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος. Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον, πάτερ. Δόξα τῇ ἀγία καὶ ὁμοουσίῳ, καὶ ζωοποιῷ καὶ ἀδιαίρετῳ Τριάδι, πάντοτε, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία (γ'). Κύριε, τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις, καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου (δίς). ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ ΨΑΛΜΟΣ Γ'. (3). Κύριε τί ἐπληθύνθησαν οἱ θλίβοντές με; πολλοὶ ἐπανίστανται ἐπ' ἐμὲ. Πολλοὶ λέγουσι τῇ ψυχῇ μου· οὐκ ἔστι σωτηρία αὐτῷ ἐν τῷ Θεῷ αὐτοῦ. Σὺ δὲ Κύριε ἀντιλήπτωρ μου, εἰ δόξα μου καὶ ὑψῶν τὴν κεφαλὴν μου. Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα καὶ ἐπήκουσέ μου ἐξ ὄρου ἀγίου αὐτοῦ. Ἐγὼ δὲ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνώσα, ἐξηγέρθη ὅτι		Κύριε ἐλέησον (γ'). Ἀκόμη σέ παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανούς. Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τὸν ἀρχιεπίσκοπό μας (.....), καὶ γιὰ ὅλη τὴ χριστιανικὴ μας ἀδελφότητα. Διότι εἶσαι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Στὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου, εὐλόγησέ μας, πάτερ. Δόξα στὴν Ἁγία καὶ Ὁμοούσια (τῆς ἴδιας οὐσίας) καὶ Ζωοπάροχη καὶ Ἀδιαίρετη Τριάδα πάντοτε, τώρα καὶ πάντα καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, καὶ στὴ γῆ νά ἐπικρατεῖ εἰρήνη, στοὺς ἀνθρώπους νά ἔλθει ἡ θεία χάρη. (Τρίς). Κύριε, ἀνοίξε τὰ χεῖλη μου, καὶ τότε τὸ στόμα μου θά ἀναγγέλλει τὸν ὕμνο σου. (Δίς). ΕΞΑΨΑΛΜΟΣ ΨΑΛΜΟΣ Γ'. (3). Κύριε, γιατί πλήθυναν αὐτοί, πού μέ θλίβουν; Πολλοὶ ξεσηκώθηκαν ἐναντίον μου. Πολλοὶ λένε στὴν ψυχὴ μου, δὲν ὑπάρχει πλέον σωτηρία γι' αὐτόν ἐκ μέρους τοῦ Θεοῦ του. Ἐσὺ ὅμως, Κύριε, εἶσαι προστάτης μου, εἶσαι δόξα μου, πού μέ βοηθᾷς, νά σηκώσω περήφανα τὸ κεφάλι μου. (Πολλές φορές) ἐκραξα μέ δυνατὴ φωνὴ πρὸς τὸν Κύριο καὶ μέ ἄκουσε ἀπὸ τὸ ἅγιο ὄρος του, (ὅπου εἶναι ὁ ναός του). Γι' αὐτό κι ἐγὼ ἔπεσα καὶ κοιμήθηκα ἡσυχος, σηκώθηκα

Κύριος ἀντιλήψεται μου.

Οὐ φοβηθήσομαι ἀπὸ μυριάδων λαοῦ τῶν κύκλω συνεπιτιθεμένων μοι.

Ἀνάστα, Κύριε, σῶσόν με ὁ Θεός μου.

Ὅτι σὺ ἐπάταξας πάντας τοὺς ἐχθραίνοντάς μοι ματαίως, ὀδόντας ἀμαρτωλῶν συνέτριψας.

Τοῦ Κυρίου ἡ σωτηρία καὶ ἐπὶ τὸν λαόν σου ἡ εὐλογία σου.

(Καὶ πάλιν).

Ἐγὼ ἐκοιμήθην καὶ ὑπνωσα· ἐξηγέρθην ὅτι Κύριος ἀντιλήψεται μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. (37).

Κύριε μὴ τῷ θυμῷ σου ἐλέγξης με, μηδὲ τῇ ὀργῇ σου παιδεύσης με.

Ὅτι τὰ βέλη σου ἐνεπάγησάν μοι καὶ ἐπεστήριξας ἐπ' ἐμὲ τὴν χειρὰ σου.

Οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου ἀπὸ προσώπου τῆς ὀργῆς σου, οὐκ ἔστιν εἰρήνη ἐν τοῖς ὀστέοις μου ἀπὸ προσώπου τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Ὅτι αἱ ἀνομίαι μου ὑπερῆραν τὴν κεφαλὴν μου, ὡσεὶ φορτίον βαρὺ ἐβαρύνθησαν ἐπ' ἐμὲ.

Προσώζεσαν καὶ ἐσάπησαν οἱ μῶλωπές μου ἀπὸ προσώπου τῆς ἀφροσύνης μου.

Ἐταλαιπώρησα καὶ κατεκάμφθην ἕως τέλους, ὅλην τὴν ἡμέραν σκυθρωπάζων ἐπορευόμενος.

Ὅτι αἱ ψοαὶ μου ἐπλήσθησαν ἐμπαιγμῶν καὶ οὐκ ἔστιν ἴασις ἐν τῇ σαρκί μου.

Ἐκακώθην καὶ ἐταπεινώθην ἕως σφόδρα

αἰσιόδοξος, γιατί ὁ Κύριος θά μέ προστατεύσει.

Δέν θά φοβηθῶ ἀπὸ μυριάδες ἀνθρώπων, πού ὀρμοῦν γύρω-γύρω ἐναντίον μου.

Σήκω, Κύριε, σῶσε με, Θεέ μου.

Γιατί Ἐσύ ὡς τώρα, ἔχεις συντρίψει, ὅσους μέ ἐχθρεύονται ἄδικα, Ἐσύ ἔχεις συντρίψει τὰ δόντια τῶν ἀμαρτωλῶν.

Ἀπὸ σένα τόν Κύριο, περιμένω τή σωτηρία, καί στόν λαό σου, νά ἔλθει ἡ εὐλογία σου.

(Καὶ πάλι).

Ἐγὼ ἔπεσα καὶ κοιμήθηκα, σηκώθηκα σίγουρος, ὅτι ὁ Κύριος θά μέ προστατεύσει.

ΨΑΛΜΟΣ ΛΖ'. (37).

Κύριε, μὴ μέ ἐλέγξεις μέ τό θυμό σου, μήτε νά μέ παιδεύσεις μέ τὴν ὀργή σου.

Διότι τὰ βέλη (τῶν δοκιμασιῶν) σου ἔχουν καρφωθεῖ στό σῶμα μου, καὶ ἄφησες νά πέσει βαρὺ τό χέρι σου ἐπάνω μου.

Δέν ὑπάρχει θεραπεία στό σῶμα μου ἐξ αἰτίας τῆς δικαίας ὀργῆς σου. Δέν ὑπάρχει εἰρήνη στά ὀστά μου ἐξ αἰτίας τῶν ἀμαρτιῶν μου.

Διότι οἱ ἀνομίες μου ὑψώθηκαν ἐπάνω ἀπὸ τὴν κεφαλὴ μου, ὡς βαρὺ φορτίο ἔπεσαν ἐπάνω μου

Βρώμησαν καὶ σάπισαν τὰ τραύματά μου ἀπὸ τὴν ἀπειρισκεψία μου.

Ταλαιπωρήθηκα καὶ ἔχω καταβληθεῖ τελείως. Ὅλη τὴν ἡμέρα περιφέρομαι σκυθρωπός (λυπημένος).

Διότι τὰ νεφρά μου γέμισαν ἀπὸ ἀηδῆ πράγματα, καὶ δέν ὑπάρχει θεραπεία γιά τό σῶμα μου.

Κακοπάθησα καὶ ἐξευτελίσθηκα ὑπερβολικά, ἔβγαζα

ώρυνόμην ἀπὸ στεναγμοῦ τῆς καρδίας μου.

Κύριε, ἐναντίον σου πᾶσα ἡ ἐπιθυμία μου καὶ ὁ στεναγμός μου ἀπὸ σοῦ οὐκ ἀπεκρύβη.

Ἡ καρδία μου ἐταράχθη, ἐγκατέλιπέ με ἡ ἰσχύς μου καὶ τὸ φῶς τῶν ὀφθαλμῶν μου καὶ αὐτὸ οὐκ ἔστι μετ' ἐμοῦ.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου ἐξ ἐναντίας μου ἤγγισαν καὶ ἔστησαν καὶ οἱ ἔγγιστά μου ἀπὸ μακρόθεν ἔστησαν.

Καὶ ἐξεβιάζοντο οἱ ζητοῦντες τὴν ψυχὴν μου καὶ οἱ ζητοῦντες τὰ κακά μοι ἐλάλησαν ματαιότητος καὶ δολιότητος ὅλην τὴν ἡμέραν ἐμελέτησαν.

Ἐγὼ δὲ ὡσεὶ κωφὸς οὐκ ἤκουον, καὶ ὡσεὶ ἄλαλος οὐκ ἀνοίγων τὸ στόμα αὐτοῦ.

Καὶ ἐγενόμην ὡσεὶ ἄνθρωπος οὐκ ἀκούων καὶ οὐκ ἔχων ἐν τῷ στόματι αὐτοῦ ἐλεγμούς.

Ὅτι ἐπὶ σοὶ Κύριε ἤλπισα, σὺ εἰσακούση Κύριε ὁ Θεός μου.

Ὅτι εἶπον· μήποτε ἐπιχαρῶσί μοι οἱ ἐχθροί μου καὶ ἐν τῷ σαλευθῆναι πόδας μου ἐπ' ἐμὲ ἐμεγαλορρημόνησαν.

Ὅτι ἐγὼ εἰς μᾶστιγας ἔτοιμος καὶ ἡ ἀλγηδὼν μου ἐνώπιόν μου ἔστι διὰ παντός.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ ἀναγγελῶ καὶ μεριμνήσω ὑπὲρ τῆς μαρτίας μου.

Οἱ δὲ ἐχθροί μου ζῶσι καὶ κεκραταίωνται ὑπὲρ

στεναγμούς ἀπὸ τὴν καρδιά μου (σαν βρυχηθμούς λεόντων).

Κύριε, μπροστά σου εἶναι ὀλοφάνερη ὅλη ἡ ἐπιθυμία μου γιὰ σωτηρία, καὶ ὁ στεναγμός μου δὲν ἔμεινε κρυμμένος ἀπὸ σένα.

Ἡ καρδιά μου εἶναι ταραγμένη. Μὲ ἐγκατέλειψε ἡ δύναμή μου, καὶ τὸ φῶς τῶν ματιῶν μου δὲν εἶναι πλέον μαζί μου.

Οἱ φίλοι μου καὶ οἱ πλησίον μου πλησίασαν καὶ στάθηκαν ἀπέναντί μου σὲ ἀπόσταση, καὶ οἱ πλησιέστεροι ἀπὸ τοὺς δικούς μου στάθηκαν μακριά.

Καὶ μοῦ φέρονταν μὲ βιαιότητα, αὐτοὶ πού ζητοῦσαν τὸν θάνατό μου, καὶ ὅσοι ἤθελαν τὸ κακό μου, ἔλεγαν λόγια συκοφαντικά καὶ μελετοῦσαν εἰς βάρος μου σχέδια ὀλέθρια.

Ἐγὼ ὅμως ὡς κουφὸς δὲν ἄκουα, καὶ ἔμενα ἀμίλητος, χωρὶς νὰ ἀνοίγω τὸ στόμα μου.

Καὶ ἔγινα ὡς ἄνθρωπος, πού δὲν ἀκούει καὶ δὲν ἔχει στόμα του λόγια ἐλεγκτικά (ἀποστομωτικά).

Διότι σ' ἐσένα, Κύριε, ἔχω τὴν ἐλπίδα μου, Ἐσύ θὰ μὲ ἀκούσεις, Κύριε καὶ Θεέ μου.

Διότι εἶπα· Νὰ μὴ χαροῦν ποτέ μὲ μοχθηρία σὲ βάρος μου οἱ ἐχθροί μου, καὶ νὰ μὴ μιλοῦν μὲ κομπασμό, ὅταν τρικλίζουν τὰ πόδια μου ἀπὸ τίς θλίψεις.

Διότι ἐγὼ εἶμαι ἔτοιμος, νὰ ὑποστῶ τίς τιμωρίες σου (ὡς μαστίγιο) γιὰ τίς ἁμαρτίες μου, καὶ ὁ φοβερός πόνος γιὰ τὴν πτώση μου βρίσκεται διαρκῶς ἐμπρός μου.

Διότι ἐγὼ θὰ ἐξομολογηθῶ τὴν ἀνομία μου, καὶ θὰ φροντίσω νὰ ἀπαλλαγῶ ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ τῆς ἁμαρτίας μου.

Οἱ ἐχθροί μου ὅμως εἶναι ὑγιεῖς, καὶ εἶναι ἰσχυρότεροι ἀ-

ἐμέ καὶ ἐπληθύνθησαν οἱ μισοῦντές με ἀδίκως.

Οἱ ἀνταποδιδόντες μοι κακὰ ἀντὶ ἀγαθῶν ἐνδιέβαλλον με ἐπεὶ κατεδίωκον δικαιοσύνην.

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ.

Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου. (Καὶ πάλιν).

Μὴ ἐγκαταλίπης με, Κύριε ὁ Θεός μου, μὴ ἀποστῆς ἀπ' ἐμοῦ. Πρόσχες εἰς τὴν βοήθειάν μου, Κύριε τῆς σωτηρίας μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. (62).

Ὁ Θεός ὁ Θεός μου, πρὸς σέ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχὴ μου, ποσαπλῶς σοι ἡ σὰρξ μου ἐν γῆ ἐρήμῳ καὶ ἀβάτῳ καὶ ἀνύδρῳ.

Οὕτως ἐν τῷ ἀγίῳ ὤφθην σοι τοῦ ἰδεῖν τὴν δύναμίν σου καὶ τὴν δόξαν σου.

Ὅτι κρεῖσσον τὸ ἔλεός σου ὑπὲρ ζωᾶς· τὰ χεῖλη μου ἐπαινέσουσί σε.

Οὕτως εὐλογήσω σέ ἐν τῇ ζωῇ μου καὶ ἐν τῷ ὀνόματί σου ἀρῶ τὰς χεῖράς μου.

Ὡς ἐκ στέατος καὶ πιότητος ἐμπλησθεῖη ἡ ψυχὴ μου καὶ χεῖλη ἀγαλλιάσεως αἰνέσει τὸ στόμα μου.

Εἰ ἐμνημόνευόν σου ἐπὶ τῆς στρωμνῆς μου, ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ.

Ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν

πό μένα, καὶ πολλαπλασιάσθηκαν αὐτοὶ πού μέ μισοῦν ἄδικα.

Αὐτοὶ πού μοῦ ἀνταπέδιδαν κακὰ ἀντὶ τῶν ἀγαθῶν (πού ἔκανα), μέ συκοφαντοῦσαν, διότι ἐπιδίωκα τὴν καλοσύνην.

Μὴ μέ ἐγκαταλείψεις, Κύριε καὶ Θεέ μου, μὴν ἀπομακρυνθεῖς ἀπό μένα.

Σπεῦσε σέ βοήθειά μου, Κύριε, πού εἶσαι ἡ σωτηρία μου. (Καὶ πάλι).

Μὴ μέ ἐγκαταλείψεις, Κύριε καὶ Θεέ μου, μὴν ἀπομακρυνθεῖς ἀπό μένα. Σπεῦσε σέ βοήθειά μου, Κύριε, Ἐσύ πού εἶσαι ἡ σωτηρία μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΕΒ'. (62).

Θεέ μου, Θεέ μου, σ' ἐσένα προσεύχομαι ἀπό τὰ χαράματα. Σέ διψᾷ ἡ ψυχὴ μου. Πόσες φορές σέ ποθοῦν καὶ οἱ σωματικές μου αἰσθήσεις σ' αὐτὴ τῇ γῆ, τὴν ἔρημη καὶ ἀδιάβατη καὶ κατὰξερη.

Γι' αὐτὸ παρουσιάσθηκα στὸν ἅγιο Ναό σου, γιὰ νά δῶ τὴ δύναμή σου καὶ τὴ δόξα σου.

Διότι τὸ ἔλεός σου εἶναι ἀνώτερο ἀπὸ πολλές ζωές. Τὰ χεῖλη μου θά σέ ὑμνοῦν.

Ἔτσι θά σέ δοξολογῶ σέ ὅλη τὴ ζωὴ μου, καὶ στό ὄνομά σου θά ὑψῶνῶ τὰ χεῖρά μου.

Θά χορταίνει ἡ ψυχὴ μου μέ τὴν προσευχὴν, ὅπως ὅταν τρώγω λιπαρά καὶ νόστιμα φαγητά. Μέ χεῖλη γεμάτα ἀγαλλίαση θά σέ ὑμνεῖ τὸ στόμα μου.

Ὅταν θά σέ θυμᾶμαι, καθὼς θά πέφτω στό στρῶμα μου, τότε τὰ χαράματα ξυπνώντας θά μελετῶ καὶ θά ὑμνῶ τὰ μεγαλεῖα σου.

Διότι ὑπῆρξες πάντα βοηθός μου, καὶ γι' αὐτὸ θά

πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Αὐτοὶ δὲ εἰς μάτην ἐζήτησαν τὴν ψυχὴν μου, εἰσελεύσονται εἰς τὰ κατώτατα τῆς γῆς, παραδοθήσονται εἰς χεῖρας ῥομφαίας μερίδες ἀλωπέκων ἔσονται.

Ὁ δὲ βασιλεὺς εὐφρανθήσεται ἐπὶ τῷ Θεῷ, ἐπαινεθήσεται πᾶς ὁ ὀμνύων ἐν αὐτῷ, ὅτι ἐνεφράγη στόμα λαλούντων ἄδικα.

(Καὶ πάλιν).

Ἐν τοῖς ὄρθροις ἐμελέτων εἰς σέ· ὅτι ἐγενήθης βοηθός μου καὶ ἐν τῇ σκέπη τῶν πτερύγων σου ἀγαλλιάσομαι.

Ἐκολλήθη ἡ ψυχὴ μου ὀπίσω σου, ἐμοῦ δὲ ἀντελάβετο ἡ δεξιὰ σου.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούια, (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεὸς (γ').

Κύριε, ἐλέησον (γ').

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ψαλμὸς ΠΖ'. (87).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἡμέρας ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου, κλῖνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

Ὅτι ἐπλήσθη κακῶν ἡ ψυχὴ μου καὶ ἡ ζωὴ μου τῷ ἄδη ἤγγισε.

αἰσθάνομαι ἀγαλλίαση κάτω ἀπὸ τῆ σκέπη τῶν πτερύγων σου (τῶν φτερῶν σου).

Ἡ ψυχὴ μου εἶναι προσκολλημένη σ' ἐσένα, καὶ μέ προσπατεῦει πάντοτε τὸ δεξί σου χέρι.

Αὐτοὶ πού μέ πολεμοῦν, μάταια ζητοῦν τὴν ψυχὴ μου (τόν θάνατόμου). Θά πεθάνουν οἱ ἴδιοι καὶ θά κατεβοῦν στά βάθη τῆς γῆς (στόν τάφο). Θά παραδοθοῦν σέ φονικά χέρια, θά γίνουν τροφή τῶν ἀλεπούδων.

Ὁ Βασιλιάς ὅμως (ὁ Δαυῖδ καὶ ὁ κάθε πιστός) θά χαρεῖ μέ τὴ χαρὰ πού τοῦ δίνει ὁ Θεός. Θά δοξασθεῖ καθέννας πού ἐμπιστεύεται σ' αὐτόν, διότι θά φραγεῖ (θά κλεισθεῖ) τὸ στόμα αὐτῶν, πού λένε ἀδικίες καὶ ψέματα. (Καὶ πάλι).

Τά χαράματα ξυπνώντας θά μελετῶ καὶ θά ὑμνῶ τά μεγαλεῖα σου, διότι ὑπῆρξες πάντα βοηθός μου, γι' αὐτό θά αἰσθάνομαι πάντα ἀγαλλίαση κάτω ἀπὸ τῆ σκέπη τῶν πτερύγων (τῶν φτερῶν) σου.

Ἡ ψυχὴ μου εἶναι προσκολλημένη σ' ἐσένα, καὶ μέ προσπατεῦει πάντα τὸ δεξί σου χέρι.

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Ἀλληλούια (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός. (Τρίς).

Κύριε, ἐλέησον. (Τρίς).

Δόξα ... Καὶ νῦν...

ΨΑΛΜΟΣ ΠΖ'. (87).

Κύριε καὶ Θεέ, τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρα καὶ νύχτα ἔκραξα ἐμπρός σου.

Ἄς ἔλθει σ' ἐσένα ἡ προσευχή μου. Στρέψε τὸ αὐτί σου στά λόγια τῆς δεήσεώς μου.

Διότι πλημμύρισε ἡ ψυχὴ μου ἀπὸ συμφορές, καὶ ἡ ζωὴ μου πλησίασε στό χεῖλος τοῦ ἄδη.

Προσελογίσθην μετὰ τῶν καταβαινόντων εἰς λάκκον, ἐγενήθην ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος.

Ὡσεὶ τραυματῖαι καθεύδοντες ἐν τάφῳ ὧν οὐκ ἐμνήσθης ἔτι, καὶ αὐτοὶ ἐκ τῆς χειρὸς σου ἀπώσθησαν.

Ἔθεντό με ἐν λάκκῳ κατωτάτῳ, ἐν σκοτεινοῖς καὶ ἐν σκιᾷ θανάτου.

Ἐπ' ἐμὲ ἐπεστηρίχθη ὁ θυμὸς σου καὶ πάντα τοὺς μετεωρισμούς σου ἐπήγαγες ἐπ' ἐμὲ.

Ἐμάκρυνας τοὺς γνωστούς μου ἀπ' ἐμοῦ, ἔθεντό με βδέλυγμα ἑαυτοῖς·

Παρεδόθην καὶ οὐκ ἐξεπορευόμην, οἱ ὀφθαλμοί μου ἠσθένησαν ἀπὸ πτωχείας·

Ἐκέκραξα πρὸς σὲ Κύριε ὅλην τὴν ἡμέραν διεπέτασα πρὸς σὲ τὰς χειρὰς μου.

Μὴ τοῖς νεκροῖς ποιήσεις θαυμάσια ἢ ἰατροὶ ἀναστήσουσι καὶ ἐξομολογήσονται σοί;

Μὴ διηγήσεται τις ἐν τῷ τάφῳ τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν ἀλήθειάν σου ἐν τῇ ἀπωλείᾳ;

Μὴ γνωσθήσεται ἐν τῷ σκότει τὰ θαυμάσιά σου, καὶ ἡ δικαιοσύνη σου ἐν γῆ ἐπιλελησμένη;

Κἀγὼ πρὸς σὲ, Κύριε, ἐκέκραξα καὶ τὸ πρωῒ ἢ προσευχή μου προφθάσει σε.

Θεωροῦμαι ὅμοιος μὲ αὐτοὺς ποὺ κατεβαίνουν στὸν τάφο. Κατάντησα ὡς ἄνθρωπος ἀβοήθητος ποὺ ἔχει ἐγκαταλειφθεῖ ἀνάμεσα στοὺς νεκρούς.

Ὅπως οἱ θανάσιμα τραυματισμένοι, ποὺ κοιμούνται στὸν τάφο, τοὺς ὁποίους δὲν τοὺς μνημονεύεις πλέον μετὰ τῶν ζωντανῶν, καὶ οἱ ὁποῖοι ἀπωθήθηκαν ἀπὸ τὸ χέρι σου.

(Οἱ συμφορές μου) μὲ βύθισαν στὸν βαθύτατο λάκκο τοῦ ἄδη, στό σκοτάδι καὶ στή σκιά τοῦ θανάτου.

Ἐπάνω μου ἔπεσε βαρὺς ὁ θυμὸς σου, καὶ ὅλα τὰ κύματα τῆς ὀργῆς σου τὰ ἄφησες, νὰ ξεσπάσουν ἐπάνω μου.

Ἀπομάκρυνες τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ μένα. Μὲ σιχάθηκαν καὶ μὲ ἀηδίασαν.

Παραδόθηκα (στὴ δυστυχία), καὶ δὲν μπορῶ νὰ ἀπαλλαγῶ, τὰ μάτια μου ἐξασθένησαν ἀπὸ τίς ταιλαιπωρίες.

Ἐκραξα σ' ἐσένα, Κύριε, ὅλη τὴν ἡμέρα. Σ' ἐσένα ἄπλωσα ἱκετευτικά τὰ χέρια μου.

(Βοήθησέ με, Κύριε, πρὶν πεθάνω). Διότι, μήπως θὰ δείξεις τὰ θαυμάσια ἔργα σου στοὺς νεκρούς, καὶ σ' ἐμένα, ὅταν πεθάνω; Ἢ μήπως οἱ γιατροὶ θὰ μπορέσουν νὰ ἀναστήσουν τοὺς νεκρούς, γιὰ νὰ σὲ δοξολογήσουν;

Μήπως εἶναι δυνατό, νὰ διηγηθεῖ κανεὶς τὸ ἔλεός σου, ὅταν εἶναι στὸν τάφο, καὶ τὴν ἀλήθειά σου, ὅταν εἶναι στὴν ἀπώλεια (στὸν ἄδη);

Μήπως εἶναι δυνατό νὰ γίνουν γνωστά τὰ θαυμάσια ἔργα σου στό σκοτάδι, καὶ τὰ ἔργα τῆς δικαιοσύνης σου στὴ λησμονημένη χώρα τῶν νεκρῶν;

Γι' αὐτὸ κι ἐγώ, Κύριε, ὅλη τὴ νύχτα ἔκραξα σ' ἐσένα, καὶ τὸ πρωῒ θὰ σὲ προφθάσει ἢ προσευχή μου.

Ἴνα τι Κύριε ἀπωθῆ τὴν ψυχὴν μου,
ἀποστρέφεις τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ;

Πτωχός εἰμι ἐγὼ καὶ ἐν κόποις ἐκ νεότητός
μου, ὑψώθεις δὲ ἐταπεινώθην καὶ ἐξηπορήθην.

Ἐπ' ἐμὲ διήλθον αἱ ὀργαί σου, οἱ φοβερισμοί
σου ἐξετάραζάν με.

Ἐκύκλωσάν με ὡσεὶ ὕδωρ, ὅλην τὴν ἡμέραν
περιέσχον με ἅμα.

Ἐμάκρυνας ἀπ' ἐμοῦ φίλον καὶ πλησίον καὶ
τοὺς γνωστούς μου ἀπὸ ταλαιπωρίας.

(Καὶ πάλιν).

Κύριε ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου, ἡμέρας
ἐκέκραξα καὶ ἐν νυκτὶ ἐναντίον σου.

Εἰσελθέτω ἐνώπιόν σου ἡ προσευχή μου
κλίνον τὸ οὖς σου εἰς τὴν δέησίν μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. (102).

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ πάντα τὰ
ἐντός μου τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον, καὶ μὴ
ἐπιλανθάνου πάσας τὰς ἀνταποδόσεις αὐτοῦ.

Τὸν εὐΐλατεύοντα πάσας τὰς ἀνομίας σου, τὸν
ἰώμενον πάσας τὰς νόσους σου.

Τὸν λυτρούμενον ἐκ φθορᾶς τὴν ζωὴν σου, τὸν
στεφανοῦντά σε ἐν ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Τὸν ἐμπιπλῶντα ἐν ἀγαθοῖς τὴν ἐπιθυμίαν
σου, ἀνακαινισθήσεται ὡς ἀετοῦ ἡ νεότης σου.

Ποιῶν ἐλεημοσύνας ὁ Κύριος, καὶ κρῖμα πᾶσι

Γιατί, Κύριε, ἀπωθεῖς τὴν ψυχὴ μου, καὶ γυρίζεις μὲ
ἀποστροφή τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ μένα;

Ἐγὼ εἶμαι φτωχός, καὶ ἔζησα μέσα σὲ κόπους ἀπὸ τῆ
νεότητά μου. Ἐνῶ ὑψώθηκα λίγο (ὕλικά καὶ κοινωνικά), τα-
πεινώθηκα καὶ ἔφθασα σὲ ἀπόγνωση.

Ἀπὸ ἐπάνω μου πέρασαν οἱ ὀργές σου. Οἱ φοβερισμοί
σου μὲ συγκλόνισαν.

Μέ περικύκλωσαν ὡς νερό ὅλη τὴν ἡμέρα, καὶ μὲ
ἔσφιξαν συγχρόνως ἀπὸ παντοῦ.

Ἀπομάκρυνες ἀπὸ μένα κάθε φίλο καὶ γείτονα, καὶ τοὺς
γνωστούς μου ἐξ αἰτίας τῆς ταλαιπωρίας μου.

(Καὶ πάλι).

Κύριε καὶ Θεέ τῆς σωτηρίας μου κάθε μέρα κράζω καὶ
κάθε νύχτα στέκομαι ὄρθιος ἐμπρός σου.

Ἄς ἔλθει σ' ἐσένα ἡ προσευχή μου, στρέψε τὸ αὐτί σου
στά λόγια τῆς δεήσεώς μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΒ'. (102).

Δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο, καὶ ὅλος ὁ ἐσωτερικός
μου κόσμος τὸ ἅγιο ὄνομά του.

Δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο, καὶ μὴ λησμονεῖς ὅλες
τίς εὐεργεσίες του.

Αὐτόν ὁ ὁποῖος συγχωρεῖ σπλαχνικά ὅλες τίς ἀνομίες
σου, αὐτόν ὁ ὁποῖος θεραπεύει ὅλες τίς ἀσθένειές σου.

Αὐτόν ὁ ὁποῖος λυτρώνει τὴ ζωὴ σου ἀπὸ τῆ φθορά,
αὐτόν ὁ ὁποῖος σὲ στεφανώνει μὲ τὸ ἔλεος καὶ τὴν
εὐσπλαχνία του.

Αὐτόν πού γεμίζει μὲ ἀγαθὰ τοὺς εὐγενεῖς πόθους σου,
ὥστε νὰ ἀνανεωθεῖ ἡ νεότητά σου ὅπως τοῦ ἀετοῦ.

Ὁ Κύριος εἶναι, πού κάνει ἔργα ἐλέους, καὶ ἀποδίδει δι-

τοῖς ἀδικουμένοις.

Ἐγνώρισε τὰς ὁδοὺς αὐτοῦ τῷ Μωϋσῆ, τοῖς υἱοῖς Ἰσραὴλ τὰ θελήματα αὐτοῦ.

Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος, οὐκ εἰς τέλος ὀργισθήσεται, οὐδὲ εἰς τὸν αἰῶνα μνησιεῖ.

Οὐ κατὰ τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐποίησεν ἡμῖν, οὐδὲ κατὰ τὰς ἀμαρτίας ἡμῶν ἀνταπέδωκεν ἡμῖν.

Ὅτι κατὰ τὸ ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆς γῆς, ἐκραταίωσε Κύριος τὸ ἔλεος αὐτοῦ ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καθόσον ἀπέχουσιν ἀνατολαὶ ἀπὸ δυσμῶν, ἐμάκρυνεν ἀφ' ἡμῶν τὰς ἀνομίας ἡμῶν.

Καθὼς οἰκτεῖρει πατὴρ υἱούς, ὠκτείρησε Κύριος τοὺς φοβουμένους αὐτόν, ὅτι αὐτὸς ἔγνω τὸ πλάσμα ἡμῶν, ἐμνήσθη ὅτι χοῦς ἐσμέν.

Ἄνθρωπος, ὡσεὶ χόρτος αἱ ἡμέραι αὐτοῦ, ὡσεὶ ἄνθος τοῦ ἀγροῦ, οὕτως ἐξανθήσει.

Ὅτι πνεῦμα διήλθεν ἐν αὐτῷ, καὶ οὐχ ὑπάρξει, καὶ οὐκ ἐπιγνώσεται ἔτι τὸν τόπον αὐτοῦ.

Τὸ δὲ ἔλεος τοῦ Κυρίου ἀπὸ τοῦ αἰῶνος, καὶ ἕως τοῦ αἰῶνος ἐπὶ τοὺς φοβουμένους αὐτόν.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη αὐτοῦ ἐπὶ υἱοῖς υἱῶν, τοῖς φυλάσσουσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ μεμνημένοις τῶν ἐντολῶν αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι αὐτάς.

Κύριος ἐν τῷ οὐρανῷ ἠτοίμασε τὸν θρόνον αὐτοῦ, καὶ ἡ βασιλεία αὐτοῦ πάντων δεσπόζει.

καιοσύνη σέ ὅλους, ὅσοι ἀδικοῦνται.

Αὐτὸς ἔκανε γνωστοὺς τοὺς νόμους τοῦ στό Μωυσῆ, καὶ τὰ θελήματά του στοὺς Ἰσραηλίτες.

Ὁ Κύριος εἶναι σπλαχνικὸς καὶ ἐλεήμων, μεγαλόψυχος καὶ πολυέλεος. Δέν ὀργίζεται τελειωτικά, ὥστε νά μᾶς καταστρέψει, οὔτε κρατᾶ αἰῶνια τὴν ὀργή του.

Δέν μᾶς τιμωρεῖ ἀνάλογα μέ τίς ἀνομίες μας, οὔτε μᾶς ἀνταποδίδει ἀνάλογα μέ τίς ἀμαρτίες μας.

Διότι σύμφωνα μέ τό ὕψος τοῦ οὐρανοῦ ἀπὸ τῆ γῆ, κρατᾶ ὁ Θεός δυνατὸ τό ἔλεός του, πρὸς ἐκείνους, πού τόν εὐλαβοῦνται.

Ὅσο ἀπέχει ἡ ἀνατολή ἀπὸ τῆ δύση, τόσο ἀπομάκρυνε ἀπὸ μᾶς τίς ἀνομίες μας.

Καθὼς σπλαχνίζεται ὁ Πατέρας τὰ παιδιά του, ἔτσι σπλαχνίζεται ὁ Κύριος αὐτούς, πού τόν εὐλαβοῦνται· διότι αὐτὸς γνωρίζει πῶς πλασθήκαμε, καὶ ἔχει κατὰ νοῦν, ὅτι εἴμαστε χῶμα.

Οἱ ἡμέρες τοῦ ἀνθρώπου εἶναι ὅπως τό χόρτο. Ὅπως τό ἄνθος τοῦ ἀγροῦ ἔτσι ἀνθίζει (φαίνεται) γιά λίγο.

Διότι, ἂν περάσει ἀπὸ ἐπάνω του καυστικός ἄνεμος, δέν μπορεῖ νά μείνει στήν ὑπαρξη, καὶ δέν θά γνωρίζει πλέον κανεὶς οὔτε τὸν τόπο του.

Ἡ εὐσπλαχνία ὅμως τοῦ Κυρίου ἀπλώνεται αἰῶνια σ' αὐτούς πού τόν εὐλαβοῦνται.

Καὶ ἡ δικαιοσύνη του παραμένει φρουρός στοὺς ἀπογόνους τους, σ' αὐτούς οἱ ὁποῖοι ἐφαρμόζουν τό Νόμο του, καὶ ἔχουν κατὰ νοῦν τίς ἐντολές του, ὥστε νά τίς τηροῦν.

Ὁ Κύριος ἔχει ἔτοιμο τὸν θρόνο του ψηλά στόν οὐρανό, καὶ ἡ Βασιλεία του κυριαρχεῖ σέ ὀλόκληρο τό σύμπαν.

Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ, δυνατοὶ ἰσχύϊ, ποιῶντες τὸν λόγον αὐτοῦ, τοῦ ἀκοῦσαι τῆς φωνῆς τῶν λόγων αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ, λειτουργοὶ αὐτοῦ, οἱ ποιῶντες τὸ θέλημα αὐτοῦ. Εὐλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντα τὰ ἔργα αὐτοῦ, ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ, εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. (Καὶ πάλιν). Ἐν παντὶ τόπῳ τῆς δεσποτείας αὐτοῦ εὐλόγει, ἡ ψυχὴ μου, τὸν Κύριον. ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. (142). Κύριε εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώπιον τῆς δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου. Καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. Ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου. Ἐκάθισέ με ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροὺς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἐπ' ἐμὲ τὸ πνεῦμά μου, ἐν ἐμοὶ ἐταράχθη ἡ καρδιά μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πᾶσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. Διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χειρὰς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρός σοι. Ταχὺ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τὸ		Δοξολογεῖτε τὸν Κύριο ὅλοι οἱ Ἄγγελοί του, πού εἶσθε πανίσχυροι, καὶ ἐκτελεῖτε τὸ πρόσταγμά του, δηλαδή ἀκοῦτε τίς διαταγές του, καὶ πράττετε τὰ λόγια του. Δοξολογεῖτε τὸν Κύριο ὅλες οἱ οὐράνιες δυνάμεις, οἱ λειτουργοὶ του (οἱ ὑπηρέτες του), οἱ ὅποιοι τηρεῖτε τὸ θέλημά του. Δοξολογεῖτε τὸν Κύριο ὅλα τὰ ἔργα του σέ κάθε τόπο τῆς κυριαρχίας του· δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο. (Καὶ πάλι). Σέ κάθε τόπο τῆς κυριαρχίας του· Δοξολόγει, ψυχὴ μου, τὸν Κύριο. ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΒ'. (142). Κύριε, εἰσάκουσε τὴν προσευχή μου, δέξου στ' αὐτιά σου τὴν δέησή μου στό ὄνομα τῆς ἀξιοπιστίας σου, εἰσάκουσέ με ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης σου. Μὴ θελήσεις ὁμως, νά προχωρήσεις σέ αὐστηρὴ κρίση γιὰ μένα τὸ δούλο σου, διότι εἶναι ἀδύνατο νά δικαιωθεῖ ἐμπρός σου κάθε ζωντανός. (Ἄκουσέ με). Διότι ὁ ἐχθρὸς καταδίωξε τὴν ψυχὴ μου, ἐξευτέλισε μέχρι τὸ χῶμα τῆ ζωὴ μου. Μέ ὀδήγησε μέχρι τὸν σκοτεινὸ ἄδη, ὅπου βρίσκονται ἀπὸ αἰῶνες οἱ νεκροί, ἔπεσε σέ κατάθλιψη τὸ πνεῦμα μου, μέσα μου εἶναι ταραγμένη διαρκῶς ἡ καρδιά μου. (Σ' αὐτὴ τὴν κατάσταση) θυμήθηκα ἡμέρες παλιές, βύθισα τὴ σκέψη μου σέ ὅλα τὰ ἔργα σου, μελέτησα προσεκτικὰ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν σου. Ἔψωσα ἱκετευτικὰ τὰ χέρια μου πρὸς ἐσένα. Ἡ ψυχὴ μου μοιάζει μὲ κατάξερη γῆ πού διψᾷ. Εἰσάκουσε με, Κύριε, τὸ γρηγορότερο, γιατί χάνεται τὸ

πνεῦμά μου·

Μὴ ἀποστρέψῃς τὸ πρόσωπόν σου ἀπ' ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον.

Ἀκουστὸν ποιήσον μοι τὸ πρῶτ' ἡ ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοὶ ἤλπισα·

Γνώρισόν μοι Κύριε ὁδὸν ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σὲ ἦρα τὴν ψυχὴν μου.

Ἐξελοῦ με ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου·

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζήσεις με·

Ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου, καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντάς τὴν ψυχὴν μου ὅτι ἐγὼ δούλος σου εἰμι.

(Καὶ πάλιν).

Εἰσάκουσόν μου Κύριε ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου, καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου.

(Δίς).

Τὸ πνεῦμά σου τὸ ἀγαθὸν ὁδηγήσει με ἐν γῆ εὐθείᾳ.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούια, (γ' .). Δόξα σοὶ ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοὶ.

πνεῦμα μου.

Μὴ γυρίσεις μὲ ἀποστροφή τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ μένα, καὶ ὁμοιωθῶ μὲ τοὺς νεκρούς, πού κατεβαίνουν ὀριστικά στὸν τάφο.

Φρόντισε, Κύριε, νὰ ἀκούσω καὶ νὰ αισθανθῶ γρήγορα (τὸ πρῶτ') τὸ ἐλεός σου, διότι σ' ἐσένα στηρίζω τὴν ἐλπίδα μου.

Κάνε νὰ γνωρίσω, Κύριε, τὸ δρόμο πού πρέπει νὰ πορευθῶ, διότι σ' ἐσένα ὑψώσα τὴν ψυχὴ μου.

Βγάλε με ἀπὸ τὰ χέρια τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, διότι σ' ἐσένα καταφεύγω· Δίδαξέ με, νὰ ἐφαρμόζω τὸ θέλημά σου, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μου.

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸ ἅς μὲ ὁδηγεῖ στὸν ἴσιο δρόμο. Γιὰ χάρη τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, (πού σημαίνει ἔλεος καὶ ἀγάπη), θὰ παρατείνεις τὴ ζωὴ μου.

Μὲ τὴ δικαιοσύνη σου θὰ βγάλεις τὴν ψυχὴ μου ἀπὸ τὴ βαρὴ θλίψη, καὶ μὲ τὸ ἐλεός σου θὰ ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου.

Καὶ θὰ καταστρέψεις ὅλους, ὅσοι θλίβουν τὴν ψυχὴ μου, διότι ἐγὼ εἶμαι δικός σου δούλος.

(Καὶ πάλιν).

Εἰσάκουσέ με, Κύριε, ἐν ὀνόματι τῆς δικαιοσύνης σου, καὶ μὴ θελήσεις, νὰ προχωρήσεις σὲ αὐστηρὴ κρίση γιὰ μένα τὸ δούλο σου. (Δίς).

Τὸ Πνεῦμα σου τὸ ἀγαθὸ ἅς μὲ ὁδηγεῖ στὸν ἴσιο δρόμο.

Δόξα... Καὶ νῦν...

Ἀλληλούια, (γ' .). Δόξα σοὶ ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπίδα μας, Κύριε, δόξα σ' ἐσένα.

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ἵπέρ τῆς ἀνωθεν εἰρήνης καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῆς εἰρήνης τοῦ σύμπαντος κόσμου, εὐσταθείας τῶν ἁγίων τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ ἁγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εισιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (...) τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντὸς τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ εὐσεβοῦς ἡμῶν Ἔθνους, πάσης ἀρχῆς καὶ ἐξουσίας ἐν αὐτῷ, τοῦ κατὰ ξηρὰν θάλασσαν καὶ ἀέρα φιλοχρίστου ἡμῶν στρατοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οἰκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ εὐκρασίας ἀέρων, εὐφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων,

ΕΙΡΗΝΙΚΑ

Μέ εἰρήνη (στήν καρδιά), ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο. Κύριε, ἐλέησέ μας.

Γιά τήν εἰρήνη πού ἔρχεται ἀπό ἐπάνω, ἀπό τόν Θεό, καί γιά τή σωτηρία τῶν ψυχῶν μας, ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Γιά τήν εἰρήνη ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου, γιά τή σταθερότητα τῶν ἁγίων Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, καί γιά τήν ἔνωση ὅλων τῶν ἀνθρώπων, ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Γιά τόν ἅγιο αὐτόν ναό, καί γιά ἐκείνους πού μέ πίστη, μέ εὐλάβεια καί μέ φόβο Θεοῦ εἰσέρχονται σ' αὐτόν, ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Γιά τούς εὐσεβεῖς καί ὀρθοδόξους χριστιανούς, ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Γιά τόν ἀρχιεπίσκοπό μας (.....), γιά τή σεβαστή τάξη τῶν ἱερέων, γιά τούς διακόνους (τούς ὑπηρέτες) τοῦ Χριστοῦ, γιά ὅλους τούς κληρικούς καί τούς λαϊκούς, ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Γιά τό εὐσεβές ἔθνος μας, γιά κάθε ἀρχή καί ἐξουσία σ' αὐτό, καί γιά ν φιλόχριστο στρατό μας στήν ξηρά, στή θάλασσα καί στόν ἀέρα, ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Γιά τήν πόλη αὐτή, γιά κάθε πόλη καί χωριό, καί γιά ὅσους κατοικοῦν σ' αὐτές μέ πίστη, ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Γιά εὐεργετικούς ἀνέμους, γιά εὐφορία τῶν καρπῶν τῆς γῆς καί γιά καιρούς εἰρηνικούς, ἃς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Γιά ὅσους ταξιδεύουν στή θάλασσα καί στή στεριά, γιά

καμνόντων, αιχμαλώτων και τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἵπέρ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπό πάσης θλίψεως, ὀργῆς, κινδύνου και ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον και διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῆ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου και ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς και ἀλλήλους και πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῶ τῶ Θεῶ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ και προσκύνησις, τῶ Πατρὶ και τῶ Υἱῶ και τῶ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν και ἀεὶ και εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ.

Θεὸς Κύριος, και ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῶ Κυρίῳ, και ἐπικαλεῖσθε τὸ ὄνομα τὸ ἅγιον αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, και τῶ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦς,

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, και ἔστι θαυμαστὴ ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ:

ὅσους εἶναι ἄρρωστοι, κουρασμένοι, αιχμάλωτοι, και γιὰ τὴ σωτηρία τους, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦμε ἐμεῖς ἀπὸ κάθε θλίψη, ὀργῆ, κίνδυνο και ἀνάγκη, ἃς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε και διαφύλαξέ μας, Θεέ μας, μέ τὴ δική σου χάρη.

Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυντη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας, τὴ Θεοτόκο, και παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὅλους τοὺς ἁγίους, ἃς ἐμπιστευθοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, και ὁ καθένας μας ὅλους τοὺς ἄλλους, και ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μας, στὸν Χριστό, τὸν Θεό μας.

Σ' ἐσένα, Κύριε.

(Ζητοῦμε ὅλα αὐτὰ ἀπὸ σένα), γιατί σ' ἐσένα πρέπει κάθε δόξα, τιμὴ και προσκύνηση, στὸν Πατέρα και στὸν Υἱό και στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα και πάντοτε και στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΘΕΟΣ ΚΥΡΙΟΣ.

Ὁ Θεός και Κύριος ἔλαμψε σ' ἐμᾶς μέ τὴν ἀποκάλυψή του. Ἄς εἶναι δοξασμένος αὐτός πού ἔρχεται (γιὰ νὰ μᾶς σώσει) σταλμένος ἀπὸ τὸν Κύριο.

Στίχ. α'. Δοξολογεῖτε μέ εὐχαριστίες τὸν Κύριο, και καλεῖτε σέ βοήθεια τὸ ἅγιο ὄνομά του.

Στίχ. β'. Ὅλα τὰ γύρω ἔθνη μέ περικύκλωσαν, και μέ τὴ δύναμη τοῦ ὀνόματος τοῦ Κυρίου τὰ ἀντιμετώπισα.

Στίχ. γ'. Ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου κατορθώθηκε αὕτη ἡ σωτηρία μας, και εἶναι ἀξιοθαύμαστη στά μάτια μας.

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ:

(Εἰς τό τέλος τοῦ Ἑσπερινοῦ. Σελίς 16).

ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΑΠΤΗ:

Ἐτι καί ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίουδεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καί διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῆ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτούς καί ἀλλήλους καί πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῶ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι σὸν τὸ κράτος καί σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καί ἡ δύναμις καί ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ:

(Παρακλητικῆς ἢ ἑορτῆς).

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ:

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων ὁ δῆμος, κατεπλάγη ὀρῶν σε, ἐν νεκροῖς λογισθέντα, τοῦ θανάτου δὲ Σωτῆρ, τὴν ἰσχὺν καθελόντα, καί σὺν ἑαυτῷ τὸν Ἀδὰμ ἐγείραντα, καί ἐξ ἄδου πάντας ἐλευθερώσαντα.

Τὶ τὰ μύρα, συμπαθῶς τοῖς δάκρυσιν, ὦ Μαθήτριάι κιονᾶτε; ὁ ἀστράπτων ἐν τῷ τάφῳ Ἄγγελος, προσεφθέγγετο ταῖς Μυροφόροις: Ἴδετε ὑμεῖς τὸν τάφον καί ἤσθητε, ὁ Σωτῆρ γὰρ ἐξανέστη

(Στό τέλος τοῦ ἑσπερινοῦ. Σελίδα 16).

ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΑΠΤΗ.

Πάλι καί πάλι μέ εἰρήνῃ ἄς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καί διαφύλαξέ μας, Θεέ μας, μέ τή χάρη σου.

Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυνη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας Θεοτόκο (Μητέρα τοῦ Θεοῦ), καί παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὅλους τοὺς ἁγίους, ἄς ἀποθέσουμε τοὺς ἑαυτούς μας, καί ὁ καθένας μας ὅλους τοὺς ἄλλους, καί ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μας στὸν Χριστό, τόν Θεό. Σ' ἐσένα, Κύριε.

Διότι δική σου εἶναι ἡ ἐξουσία καί δική σου εἶναι ἡ Βασιλεία καί ἡ δύναμη καί ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, τώρα καί πάντοτε καί στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

(Τῆς Παρακλητικῆς ἢ τῆς ἑορτῆς).

ΕΥΛΟΓΗΤΑΡΙΑ

Εἶσαι δοξασμένος, Κύριε, δίδαξέ με τὰ δικαιώματά σου.

Τῶν Ἀγγέλων τό πλῆθος ἔμεινε κατάπληκτο βλέποντάς σε νά συγκαταλέγεσαι μεταξύ τῶν νεκρῶν, καί νά καταλύεις, Σωτήρα μου, τὴ δύναμη τοῦ θανάτου, καί νά ἀναστήνεις μαζί σου τὸν Ἀδὰμ, καί νά ἐλευθερώνεις ἀπὸ τὸν ἄδη ὅλους τοὺς ἀνθρώπους.

Μαθήτριάις (τοῦ Χριστοῦ), γιατί ἀναμειγνύετε τὰ μύρα μέ τὰ δάκρυα συμπάσχοντας; ἔλεγε στίς Μυροφόρες ὁ Ἄγγελος, πού ἄστραφτε στὸν τάφο· δεῖτε καί σεῖς τὸν τάφο, καί καταλάβετε τὸ ὅτι ὁ Σωτῆρας ἀναστήθηκε ἀπὸ τό

τοῦ μνήματος.

Λίαν πρωῖ, Μυροφόροι ἔδραμον, πρὸς τὸ μνήμά σου θρηνολογοῦσαι, ἀλλ' ἐπέστη, πρὸς αὐτὰς ὁ Ἄγγελος, καὶ εἶπε, θρήνου ὁ καιρὸς πέπαυται, μὴ κλαίετε, τὴν Ἀνάστασιν δέ, Ἀποστόλοις εἶπατε.

Μυροφόροι γυναῖκες, μετὰ μύρων ἐλθοῦσαι, πρὸς τὸ μνήμά σου, Σῶτερ, ἐνηχοῦντο. Ἀγγέλου τρανώς, πρὸς αὐτὰς φθεγγομένου. Τὶ μετὰ νεκρῶν, τὸν ζῶντα λογιζεσθε; ὡς Θεὸς γάρ, ἐξανέστη τοῦ μνήματος.

Δόξα... Τριαδικόν.

Προσκυνοῦμεν Πατέρα, καὶ τὸν τούτου Υἱόν τε, καὶ τὸ Ἅγιον Πνεῦμα, τὴν Ἁγίαν Τριάδα, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, σὺν τοῖς Σεραφίμ, κράζοντες τό, Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶ, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ζωοδότην τεκοῦσα ἐλυτρώσω, Παρθένε, τὸν Ἀδὰμ ἁμαρτίας, χαρμονὴν δὲ τῇ Εὐᾶ, ἀντὶ λύπης παρέσχες, ῥεύσαντα ζωῆς, ἴθυνε πρὸς ταύτην δέ, ὁ ἐκ σοῦ σαρκωθεὶς Θεὸς καὶ ἄνθρωπος.

Ἀλληλούια. (γ'). Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ').

ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΑΠΤΗ:

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίουδεθηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ

μνήμα.

Πολύ πρωῖ οἱ Μυροφόρες ἔτρεξαν στό μνήμα σου θρηνολογώντας· ἀλλά παρουσιάσθηκε σ' αὐτές ὁ Ἄγγελος καὶ εἶπε· Ἐχει παύσει ὁ καιρὸς τοῦ θρήνου, μὴ κλαῖτε· Ἀλλὰ ἀναγγεῖλετε τὴν ἀνάστασι στοὺς Ἀποστόλους.

Οἱ Μυροφόρες γυναῖκες ἐρχόμενες μέ μύρα στό μνήμα σου, Σωτήρα, ἄκουαν Ἄγγελο, νά φωνάζει πρὸς αὐτές δυνατά· Γιατί λογαριάζετε τὸν ζωντανό μεταξύ τῶν νεκρῶν; Διότι ὡς Θεὸς ἀναστήθηκε ἀπὸ τό μνήμα.

Δόξα ... Τριαδικό.

Προσκυνοῦμε τὸν Πατέρα καὶ τὸν Υἱό Ἐκείνου καὶ τό Ἅγιο Πνεῦμα· Τὴν Ἁγία Τριάδα σέ μία οὐσία, κράζοντας μαζί μέ τά Σεραφίμ τό: Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἶσαι, Κύριε.

Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Γεννώντας τὸν Ζωοδότη, Παρθένε, λύτρωσες τὸν Ἀδὰμ ἀπὸ τὴν ἁμαρτία, καὶ πρόσφερες στήν Εὐᾶ χαρά ἀντὶ λύπης· ὁ ὁποῖος (Ἀδὰμ) ξέπεσε ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Παραδείσου. Τὸν ὀδήγησε ὅμως σ' αὐτὴν τὴ ζωὴ ὁ Θεάνθρωπος, πού σαρκώθηκε ἀπὸ σένα.

Ἀλληλούια. (γ').

Δόξα σοι ὁ Θεός. (γ').

ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΑΠΤΗ.

Πάλι καὶ πάλι μέ εἰρήνῃ ἅς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο.

Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μέ τὴ χάρι σου.

Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυντη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας, τὴ Θεοτόκο, καὶ

ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν
τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Ὅτι ἠυλόγηταί σου τό ὄνομα, καὶ δεδόξασται
σου ἡ Βασιλεία τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ
Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ:(Τῆς Ὀκτωήχου).

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων.

Τό α'. Ἀντίφωνον τοῦ Δ'. ἤχου).

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ:

Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Ἐν ταῖς μνήμαις τῶν ἁγίων: τοῦ ἁγίου.

ΤΑΞΙΣ ΤΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ ΤΟΥ ΟΡΘΟΡΟΥ

Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Κύριε, ἐλέησον.

Ὅτι Ἅγιος εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ ἐν ἁγίοις
ἐπαναπαύη, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ
Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον (γ').

Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου, Κύριον τὸν
Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν. Κύριε, ἐλέησον (γ').

Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου
Εὐαγγελίου.

Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ἀειπάρθενο (παντοτεινὴ Παρθένο) Μαρία, μαζί με ὅλους
τούς ἁγίους, ἃς ἐμπιστευθοῦμε τούς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ κα-
θένας μας ὅλους τούς ἄλλους, καὶ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μας,
στόν Χριστὸ τὸν Θεὸ μας. Σ' ἐσένα, Κύριε.

Διότι εἶναι εὐλογημένο τό ὄνομά σου καὶ δοξασμένη ἡ
Βασιλεία σου, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύ-
ματος, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων.
Ἀμήν.

ΥΠΑΚΟΗ:(Τῆς Ὀκτωήχου).

ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ

Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς.

Στίς μνήμες τῶν ἁγίων.

Τό α'. ἀντίφωνο τοῦ Δ'. ἤχου).

ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟ

(Τοῦ ἤχου τῆς Κυριακῆς).

Στίς μνήμες τῶν ἁγίων: τοῦ ἁγίου.

ΤΑΞΗ ΤΟΥ ΕΘΗΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ἄς παρακαλέσουμε τὸν Κύριο. Κύριε, ἐλέησον.

Διότι εἶσαι ἅγιος, Θεέ μας, καὶ μεταξύ τῶν ἁγίων
ἀναπαύεσαι, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπουμε τὴ δόξα, στόν Πατέ-
ρα καὶ στόν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ
στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Κάθε πνοὴ (ζωντανό), ἃς δοξολογεῖ τὸν Κύριο.(γ').

Ἄς ἱκετεύσουμε τὸν Κύριο καὶ Θεὸ μας, γιὰ νά ἀξιωθοῦμε
νά ἀκούσουμε τό ἅγιο Εὐαγγέλιο.

Κύριε, ἐλέησον.(γ').

Ἐδῶ εἶναι ἡ Σοφία. Ὁρθοί. Ἄς ἀκούσουμε τό ἅγιο Εὐαγ-
γέλιο.

Εἰρήνη σέ ὅλους.

Καί στό δικό σου πνεῦμα.

Ἐκ τοῦ κατὰ (...) Ἁγίου Εὐαγγελίου τό
ἀνάγνωσμα. Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ (Οκτώηχος. Σελίς 190-202).

(Ὁ ἱερεὺς ἀπαγγέλλει τό Εὐαγγέλιον).

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Εἰ Κυριακή ἐστίν).

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι,
προσκυνήσωμεν Ἅγιον, Κύριον, Ἰησοῦν τὸν μόνον
ἀναμάρτητον. Τὸν Σταυρόν σου, Χριστέ,
προσκυνοῦμεν, καὶ τὴν ἁγίαν σου Ἀνάστασιν
ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν,
ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, τὸ ὄνομά σου
ὀνομάζομεν. Δεῦτε πάντες οἱ πιστοί,
προσκυνήσωμεν τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν
Ἀνάστασιν· ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ, χαρὰ
ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν
Κύριον, ὑμνοῦμεν τὴν Ἀνάστασιν αὐτοῦ. Σταυρόν
γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ψαλμὸς. Ν'. (50).

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

Ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου
καὶ ἀπὸ τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισόν με.

Ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ
ἁμαρτία μου ἐνώπιόν μου ἐστὶ διὰ παντὸς.

Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ

Ἄς προσέξουμε τὴν ἀνάγνωση ἀπὸ τό Εὐαγγέλιο κατὰ
τόν Εὐαγγελιστή (...).

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Οκτώηχος. 190-1202).

(Ὁ ἱερεὺς ἀπαγγέλλει τό Εὐαγγέλιο).

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

(Ἄν Εἶναι Κυριακή).

Ἀφοῦ εἶδαμε τὴν Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ, ἄς προσκυνή-
σουμε τὸν ἅγιο, Κύριο, Ἰησοῦ, τὸν μόνον ἀναμάρτητο. Τὸν
Σταυρό σου, Χριστέ, προσκυνοῦμε καὶ τὴν ἁγία σου
ἀνάσταση ὑμνοῦμε καὶ δοξάζουμε. Διότι Ἐσύ εἶσαι Θεὸς μας,
ἐκτός ἀπὸ σένα ἄλλον δέν γνωρίζουμε, τό ὄνομά σου
ἐπικαλούμεθα. Ἐλάτε ὅλοι οἱ πιστοί, νά προσκυνήσουμε τὴν
ἁγία Ἀνάσταση τοῦ Χριστοῦ. Διότι ἀφοῦ ὑπέμεινε σταυρό γιά
χάρη μας, μέ τόν θάνατό του ἐξαφάνισε τό θάνατο.

ΨΑΛΜΟΣ Ν'. (50).

Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μέ τό μέγα ἔλεός σου, καὶ
σύμφωνα μέ τό πλῆθος τῆς εὐσπλαχνίας σου σβῆσε ἐντελῶς
τὴν παρανομία μου.

Πλύνε με πάλι καὶ πάλι ἀπὸ τὴν ἀνομία μου, καὶ ἀπὸ τὴν
ἀκαθαρσία τῆς ἁμαρτίας μου καθάρισέ με.

(Ζητῶ τό ἔλεός σου), διότι ἐγὼ ἀναγνωρίζω τὴν ἀνομία
μου καὶ ἡ ἁμαρτία μου ὀρθώνεται μπροστά μου γιά πάντα.

Σ' ἐσένα ἀποκλειστικά ἀμάρτησα, καὶ ἔπραξα τό πονηρὸ
μπροστά σου· (Τά ὁμολογῶ αὐτά), γιά νά φανεῖς, πόσο δίκαι-

νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαί σε.

Ἴδου γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου.

Ἴδου γὰρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι.

Ραντιεῖς με ὑσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι.

Ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα τεταπεινωμένα.

Ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον.

Καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεός, καὶ πνεῦμα εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου.

Μὴ ἀπορρίψης με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἅγιον μὴ ἀντανέλης ἀπ' ἐμοῦ.

Ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῶ στήριζόν με.

Διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδοὺς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.

Ρῦσαι με ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου, ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου.

Κύριε τὰ χεῖλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου

ὡς εἶσαι στίς καταδικαστικές ἀποφάσεις σου, καὶ νὰ ἀναδειχθεῖς νικητής, ὅταν κακόβουλα σέ ἐπικρίνουν.

(Ἐλέησέ με), διότι μέσα σέ ἀνομίες ἔγινε ἡ σύλληψή μου, καὶ μέσα σέ ἁμαρτίες μέ κυοφόρησε στὰ σπλάχνα τῆς ἡ μητέρας μου.

Ἐσὺ ἀγαπᾷς τὴν ἀλήθεια. Φανέρωσέ μου τὰ ἄγνωστα καὶ κρυμμένα μυστήρια τῆς σοφίας σου, (γιὰ νὰ φυλαχθῶ).

Θά μέ ραντίσεις μέ ὑσώπω (ποῶδες φυτό ὅμοιο μέ τὸν βασιλικό) καὶ θά καθαρισθῶ· θά μέ πλύνεις καὶ θά λευκανθῶ πιό πολύ ἀπὸ τὸ χιόνι.

Θά μέ κάνεις νὰ ἀκούσω λόγια πού προξενοῦν ἀγαλλίαση καὶ εὐφροσύνη· Θά αισθανθοῦν ἀγαλλίαση τὰ ταπεινωμένα ὅστά μου.

Ἀπόστρεψε (γύρισε) τὸ πρόσωπό σου ἀπὸ τίς ἁμαρτίες μου, καὶ σβῆσε ἐντελῶς ὅλες τίς ἀνομίες μου.

Καρδιά καθαρὴ ἐγκατάστησε μέσα μου, Θεέ μου, καὶ ἐγκαινίασε στὰ κατάβαθά μου πνεῦμα μέ ὀρθό φρόνημα.

Μὴ μέ ἀπορρίψεις ἀπὸ τὸ πρόσωπό σου, καὶ μὴν ἀφαιρέσεις ἀπὸ μένα τὸ Πνεῦμα σου τὸ Ἅγιο.

Δῶσε μοι τὴν ἀγαλλίαση γιὰ τὴ σωτηρία, πού προέρχεται ἀπὸ σένα, καὶ στήριξέ με μέ πνεῦμα αὐτοκυριαρχίας.

Ἔτσι θά διδάξω τὸ νόμο σου σέ πολλοὺς παρανόμους, ὥστε νὰ ἐπιστρέψουν σ' ἐσένα πολλοὶ ἀσεβεῖς.

Ἀπάλλαξέ με, Θεέ μου, Θεέ Σωτήρα μου, ἀπὸ τὴν ἐνοχὴ τῶν αἱμάτων, (πού χύθηκαν ἐξ αἰτίας μου)· Τότε ἡ γλῶσσα μου θά διαλαλεῖ μέ ἀγαλλίαση τὴν ἀγαθὴ δικαιοσύνη σου.

Κύριε, θά ἀνοίξεις τὰ χεῖλη μου, καὶ τὸ στόμα μου θά διαλαλεῖ τὸν ὕμνο σου.

Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἄν,
ὀλοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις.

Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον,
καρδίαν συντετριμμένην καὶ ταπεινωμένην ὁ
Θεὸς οὐκ ἐξουδενώσει.

Ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τὴν Σιών
καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ.

Τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
ἀναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

Δόξα...

Ταῖς τῶν Ἀποστόλων, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καὶ νῦν ...

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβείαις Ἐλεῆμον,
ἐξάλειψον τὰ πλήθη, τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῶν οἰκτιρῶν σου ἐξάλειψον τὸ
ἀνόμημά μου.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟΝ

(Κατὰ Κυριακὴν).

Ἀναστάς ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τοῦ τάφου καθὼς προ
εἶπεν, ἔδωκεν ἡμῖν τὴν αἰώνιον ζωὴν καὶ μέγα
ἔλεος.

(Ἐν ταῖς ἑορταῖς ψάλλεται τὸ τῆς ἑορτῆς).

ΣΩΣΟΝ Ο ΘΕΟΣ...

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν σου, καὶ εὐλόγησον

Διότι, ἂν ἠθελες θυσία, εὐχαρίστως θά τὴν πρόσφερα.
Ἐσὺ ὅμως δὲν μένεις εὐχαριστημένος μὲ ὀλοκαυτώματα (θυ-
σία πού καίγεται ὅλο τὸ ζῶο).

Θυσία εὐάρεστη στὸν Θεὸ εἶναι ἡ ψυχὴ ἢ συντετριμμένη
Καρδιά συντετριμμένη καὶ ταπεινωμένη ὁ Θεὸς δὲ θά τὴν
περιφρονήσει.

Δεῖξε, Κύριε, ἀγαθοσύνη στή Σιών μὲ τὴ χάρη σου, καὶ ἄς
ξαναχτισθοῦν τὰ τείχη τῆς Ἱερουσαλήμ.

Τότε θά δεχθεῖς θυσία σύμφωνη μὲ τὸ Νόμο σου,
εὐχαριστήρια θυσία καὶ ὀλοκαυτώματα.

Τότε θά μποροῦν νά ἀνεβάσουν ἐπάνω στοῦ βωμοῦ σου
νεαροὺς ταύρους.

Δόξα ....

Μέ τίς πρεσβείες τῶν Ἀποστόλων, εὐσπλαχνε, σβῆσε
ἐντελῶς τὰ πλήθη τῶν ἐγκλημάτων μου.

Καὶ νῦν...

Μέ τίς πρεσβείες τῆς Θεοτόκου (Μητέρας τοῦ Θεοῦ),
εὐσπλαχνε, σβῆσε ἐντελῶς τὰ πλήθη τῶν ἐγκλημάτων μου.

Ἐλέησέ με, Θεέ μου, σύμφωνα μὲ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ
κατὰ τὸ πλήθος τῆς εὐσπλαχνίας σου ἐξάλειψε τὴν παρα-
νομία μου.

ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΑΡΙΟ

(Τὴν Κυριακὴν).

Ἀφοῦ ἀναστήθηκε ὁ Ἰησοῦς ἀπὸ τὸν τάφο, ὅπως εἶπε ἐκ
τῶν προτέρων, ἔδωσε σ' ἐμᾶς τὴν αἰώνια ζωὴ καὶ μέγα ἔλεος.

(Κατὰ τίς ἄλλες ἑορτές ψάλλεται τῆς ἑορτῆς).

ΣΩΣΟΝ Ο ΘΕΟΣ...

Σῶσε, Θεέ μου, τὸ λαό σου, καὶ εὐλόγησε ἐμᾶς, πού

τὴν κληρονομίαν σου· ἐπίσκεψαι τὸν κόσμον σου ἐν ἐλέει καὶ οἰτιρμοῖς· ὕψωσον κέρασ Χριστιανῶν Ὁρθοδόξων, καὶ κατάπεμψον ἐφ ἡμᾶς τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια· πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν, Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων, ἰκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου, προφήτου προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν ἁγίων, ἐνδόξων, καὶ πανευφήμων Ἀποστόλων, τῶν ἐν ἁγίοις Πατέρων ἡμῶν, μεγάλων Ἱεραρχῶν, καὶ Οἰκουμενικῶν Διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας, Νικολάου τοῦ ἐν Μύροις, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν, τῶν ἁγίων ἐνδόξων, Μεγάλων Μαρτύρων, Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου, Δημητρίου τοῦ Μυροβλύτου, Θεοδώρων Τήρωνος, καὶ Στρατηλάτου· τῶν ἱερομαρτύρων Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων καὶ θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν, τοῦ ἁγίου (τοῦ ναοῦ), τῶν ἁγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καὶ Ἄννης, τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), οὗ καὶ τὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν, καὶ πάντων σου τῶν ἁγίων ἰκετεύομέν σε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου, καὶ ἐλέησον

εἴμαστε ἢ κληρονομιά σου. Ἐπισκέψου τὸν κόσμο σου μὲ ἐλεος καὶ εὐσπλαχνία. Ὑψωσε τὴ δύναμη τῶν ὀρθοδόξων χριστιανῶν, καὶ στεῖλε ἐπάνω μας τὰ ἐλέη σου τὰ πλούσια. Μὲ τίς πρεσβεῖες τῆς πάναγνης Κυρίας μας Θεοτόκου καὶ Αἰειπαρθένου Μαρίας· μὲ τὴ δύναμη τοῦ Τιμίου καὶ Ζωοπάροχου Σταυροῦ· μὲ τίς προστασίες τῶν τιμίων, ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων (τῶν Ἀγγέλων)· μὲ τίς ἰκεσίες τοῦ Τιμίου, ἐνδόξου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ ξακουστῶν Ἀποστόλων· τῶν ἁγίων Πατέρων μας, μεγάλων ἱεραρχῶν καὶ οἰκουμενικῶν διδασκάλων, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου· τοῦ Ἀθανασίου καὶ Κυρίλλου, Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος, πατριαρχῶν Ἀλεξανδρείας· τοῦ Νικολάου ἐπισκόπου Μύρων, Σπυρίδωνος ἐπισκόπου Τριμυθοῦντος, τῶν θαυματουργῶν· (μὲ τίς ἰκεσίες) τῶν ἁγίων ἐνδόξων μεγάλων Μαρτύρων, τοῦ Γεωργίου τοῦ Τροπαιοφόρου (θριαμβευτοῦ), τοῦ Δημητρίου τοῦ Μυροβλήτου, τῶν Θεοδώρων, Τήρωνος καὶ Στρατηλάτου· τῶν Ἱερομαρτύρων (κληρικῶν Μαρτύρων) Χαραλάμπους καὶ Ἐλευθερίου· τῶν ἁγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων Μαρτύρων, τῶν ὁσίων (ἀσκητῶν) καὶ θεοφόρων (πού φέρουν τὸν Θεό) Πατέρων μας· τῶν ἁγίων καὶ Δικαίων θεοπατόρων (προγόνων τοῦ Χριστοῦ) Ἰωακείμ καὶ Ἄννης· τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), τοῦ ὁποίου τὴ μνήμη ἐορτάζουμε καὶ ὄλων τῶν ἁγίων, σὲ ἰκετεύουμε, μόνη πολυέλεε Κύριε, ἐπάκουσέ ἐμᾶς τοὺς ἁμαρτωλοὺς, πού σὲ παρακαλοῦμε, καὶ ἐλέησέ μας.

ἡμᾶς. Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει, καὶ οἰκτιρμοῖς, καὶ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΚΑΝΟΝΕΣ: (Τῆς Παρακλητικῆς καὶ τῆς ἑορτῆς). Α'. καὶ Γ'. ᾠδαί. ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΑΠΤΗ Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα. Σοὶ Κύριε. Ἵτι σύ εἶ ὁ Θεός ἡμῶν καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΥΠΑΚΟΗ.-ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ (Τοῦ Μηναίου ἢ τῆς ἑορτῆς). Δ'. Ε'. ΣΤ'. ᾠδαί. ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΑΠΤΗ Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.		Κύριε ἐλέησον. (ιβ'). (Ὅλα αὐτὰ σέ παρακαλοῦμε νὰ τὰ κάνεις) μέ τό ἔλεος καὶ τὴν εὐσπλαχνία καὶ τὴ φιλανθρωπία τοῦ Μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μαζί μέ τόν ὅποιο εἶσαι ἄξιος νὰ δοξολογεῖσαι, καὶ μαζί μέ τό πανάγιο καὶ ἀγαθὸ καὶ ζωοποιό σου Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΚΑΝΟΝΕΣ (Τῆς Παρακλητικῆς καὶ τῆς ἑορτῆς). Α'. καὶ Γ'. ᾠδές. ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΑΠΤΗ Πάλι καὶ πάλι μέ εἰρήνη ἄς παρακαλέσουμε τόν Κύριο. Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μέ τὴ χάρη σου. Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυντη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας, τὴ Θεοτόκο (τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ), καὶ Αειπάρθενο (παντοτεινὴ Παρθένο) Μαρία, μαζί μέ ὄλους τοῦ ἀγίου, ἄς ἐμπιστευθοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὄλους τοὺς ἄλλους, καὶ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μας, στόν Χριστό, τόν Θεό μας. Σ' ἐσένα, Κύριε. Διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μας, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε τὴ δόξα, στόν Πατέρα καὶ στόν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν. ΥΠΑΚΟΗ.-ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ (Τοῦ Μηναίου ἢ τῆς ἑορτῆς). Δ'. Ε'. ΣΤ'. ᾠδές. ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΑΠΤΗ Πάλι καὶ πάλι μέ εἰρήνη ἄς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοὶ Κύριε.

Σὺ γὰρ εἶ ὁ Βασιλεὺς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουμεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟΝ ΟΙΚΟΣ

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟΝ

(Τῆς ἑορτῆς).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ.

Ἀναλόγως τῇ ἑορταστικῇ περιόδῳ.

Ζ'. Η'. ᾠδαί.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Τὴν Θεοτόκον καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός ἐν ὕμνοις τιμῶντες μεγαλύνωμεν.

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον, καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρί μου.

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ, καὶ ἐνδοξότεραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν, τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνουμεν.

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης

Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μέ τῇ χάρι σου.

Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυνη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας, τὴ Θεοτόκο (τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ), καὶ Αειπάρθενο (παντοτεινὴ Παρθένο) Μαρία, μαζί μέ ὄλους τοῦ ἀγίου, ἅς ἐμπιστευθοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὄλους τοὺς ἄλλους, καὶ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μας στὸν Χριστό, τὸν Θεό μας. Σ' ἐσένα, Κύριε.

Διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Βασιλιάς τῆς εἰρήνης καὶ Σωτήρας τῶν ψυχῶν μας, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπουμε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΚΟΝΤΑΚΙΟ ΟΙΚΟΣ

ΣΥΝΑΞΑΡΙΟ

(Τῆς ἑορτῆς).

ΚΑΤΑΒΑΣΙΕΣ.

Ἀνάλογα μέ τὴν ἑορταστικὴν περίοδο.

Ζ'. Η'. ᾠδές.

ΤΙΜΙΩΤΕΡΑ

Τὴν Θεοτόκο καὶ Μητέρα τοῦ Φωτός ἅς τὴν ἐξυψώσουμε τιμώντας τὴν μέ ὕμνους.

Ἀνυμνεῖ καὶ δοξάζει ἡ ψυχὴ μου τό μεγαλεῖο τοῦ Κυρίου, καὶ σκίρτησε ἀπὸ ἀγαλλίαση τό πνεῦμα μου γιὰ τὸν Θεό, τὸν Σωτῆρα μου.

Τὴν πιό σεβαστὴ ἀπὸ τὰ Χερουβίμ, καὶ ἀσύγκριτα πιό ἐνδοξη ἀπὸ τὰ Σεραφίμ, ἐσένα, ἡ ὁποία χωρὶς νά φθαρεῖς, γέννησες τὸν Υἱό καὶ Λόγο τοῦ Θεοῦ, τὴν πραγματικὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ, ἐσένα μεγαλύνουμε.

Διότι ἔρριξε σπλαχνικὸ βλέμμα στὴν ταπείνωσιν τῆς

αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἰ γενεαί.

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ Δυνατός, καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος αὐτοῦ εἰς γενεάν, καὶ γενεάν τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους διανοία καρδίας αὐτῶν.

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων, καὶ ὕψωσε ταπεινούς, πεινῶντας ἐνέπλησεν ἀγαθῶν, καὶ πλουτοῦντας ἐξαπέστειλε κενούς.

Ἀντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ, καὶ τῷ σπέρματι αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Θ'. ᾠδή.

ΜΙΚΡΑ ΣΥΝΑΠΤΗ

Ἔτι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἰ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπουσι, τῷ

δούλης του, καὶ νά, ἀπὸ τώρα καὶ στό ἐξῆς θά μέ μακαρίζουν ὅλες οἱ ἀνθρώπινες γενιές.

Διότι ἔκανε μεγαλεῖα σ' ἐμένα ὁ παντοδύναμος, καὶ τὸ ὄνομά του εἶναι ἅγιο καὶ ἀγιάζει. Καὶ τὸ ἔλεός του μεταβιβάζεται ἀπὸ γενιά σέ γενιά, σ' αὐτούς πού τόν εὐλαβοῦνται.

Ἐκανε δυνατά ἔργα μέ τό παντοδύναμο χέρι του, διασκόρπισε ὑπερηφάνους, πού εἶχαν φαντασμένα σχέδια στήν καρδιά τους.

Ἀνέτρεψε δυνατούς ἀνθρώπους ἀπό τούς θρόνους τους, καὶ ὕψωσε ταπεινούς. Πεινασμένους γέμισε μέ ἀγαθά, καὶ πλουσίους φαντασμένους τούς ἔδιωξε μέ ἄδεια χέρια.

Ἐπίασε προστατευτικά μέ τό χέρι του τούς Ἰσραηλίτες τούς δούλους του, καὶ ἔδειξε ἔτσι ὅτι δέ λησμονεῖ τό ἔλεός του σύμφωνα μέ ὅσα εἶπε πρὸς τούς Πατέρες μας, στόν Ἀβραάμ, δηλαδή, καὶ στοὺς ἀπογόνους του μέχρι τὴν αἰωνιότητα (για πάντα).

Θ'. ᾠδή.

ΜΙΚΡΗ ΣΥΝΑΠΤΗ

Πάλι καὶ πάλι μέ εἰρήνη ἄς παρακαλέσουμε τόν Κύριο.

Βοήθησε, σῶσε, ἐλέησε καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ, μέ τὴν χάρη σου.

Ἀφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυντη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας, τὴ Θεοτόκο (τὴ Μητέρα τοῦ Θεοῦ), καὶ Ἀειπάρθενο (παντοτεινὴ Παρθένο) Μαρία, μαζί μέ ὅλους τοῦ ἀγίους, ἄς ἐμπιστευθοῦμε τούς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὅλους τούς ἄλλους, καὶ ὁλόκληρη τὴ ζωὴ μας, στόν Χριστό, τόν Θεό μας. Σ' ἐσένα, Κύριε.

Διότι ἐσένα δοξολογοῦν ὅλες οἱ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπουν (προσφέρουν) τὴ δόξα, στόν Πατέ-

Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ
ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ (Οκτώηχος. Σελίς 203-213).
(Παρακλητικῆς καὶ ἑορτῆς).

ΑΙΝΟΙ

(Τῆς Παρακλητικῆς καὶ τῆς ἑορτῆς).

Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον·

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις, σοὶ πρόπει ὕμνος τῷ Θεῷ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ' (148).

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῶν οὐρανῶν, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν τοῖς ὑψίστοις.

Αἰνεῖτε αὐτόν, πάντες οἱ Ἄγγελοι αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτόν, πᾶσαι αἱ δυνάμεις αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτόν, ἥλιος καὶ σελήνη, αἰνεῖτε αὐτόν,
πάντα τὰ ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Αἰνεῖτε αὐτόν, οἱ οὐρανοὶ τῶν οὐρανῶν, καὶ τὸ
ὔδωρ τὸ ὑπεράνω τῶν οὐρανῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι αὐτὸς
εἶπε, καὶ ἐγενήθησαν, αὐτὸς ἐνετείλατο, καὶ
ἐκτίσθησαν.

Ἔστησεν αὐτὰ εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν
αἰῶνα τοῦ αἰῶνος, πρόσταγμα ἔθετο, καὶ οὐ
παρλεύσεται.

Αἰνεῖτε τὸν Κύριον ἐκ τῆς γῆς, δράκοντες καὶ
πᾶσαι ἄβυσσοι.

Πῦρ, χάλαζα, χιών, κρύσταλλος, πνεῦμα
καταιγίδος, τὰ ποιῶντα τὸν λόγον αὐτοῦ.

ρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ
στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν

ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ (Οκτώηχος. Σελίδα 203-213).
(Τῆς Παρακλητικῆς καὶ τῆς ἑορτῆς).

ΑΙΝΟΙ

(Τῆς Παρακλητικῆς καὶ τῆς ἑορτῆς).

Κάθε πλάσμα πού ἀναπνέει, ἅς δοξάσει τὸν Κύριο.

Ἵμνεῖτε τὸν Κύριο οἱ Ἄγγελοι ἀπὸ τὸν οὐρανό. Ἵμνεῖτε
τον ἐκεῖ ψηλά. Σ' ἐσένα πρόπει ὕμνος, στὸν Θεό.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΗ'. (148).

Ἵμνεῖτε τὸν Κύριο ἀπὸ τὸν οὐρανό. Ἵμνεῖτε τον ἐκεῖ
ψηλά.

Ἵμνεῖτε τον ὅλοι οἱ Ἄγγελοί του. Ἵμνεῖτε τον ὅλες οἱ
οὐράνιες Δυνάμεις του.

Ἵμνεῖτε τον ὁ ἥλιος καὶ ἡ σελήνη. Ἵμνεῖτε τον ὅλα τὰ
ἄστρα καὶ τὸ φῶς.

Ἵμνεῖτε τον οἱ πνευματικοὶ οὐρανοὶ πού βρίσκεστε ψη-
λότερα ἀπὸ τοὺς φυσικοὺς οὐρανοὺς, καὶ τὸ νερό πού βρίσκε-
ται ἀποθηκευμένο ἐπάνω ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς (στά σύννεφα).

(Τὰ πάντα) ἅς ὕμνοῦν τὸ ὄνομα τοῦ Κυρίου. Διότι αὐτὸς
εἶπε ἓνα μόνο λόγο καὶ ἐγέναν, αὐτὸς ἔδωσε ἐντολή καὶ δημι-
ουργήθηκαν.

Ὅλα αὐτὰ τὰ στερέωσε στὸν αἰῶνα καὶ στὸν αἰῶνα τοῦ
αἰῶνος· Ἐδωσε παντοδύναμη προσταγή, καὶ δέν πρόκειται
νά ἀκυρωθεῖ.

Ἵμνεῖτε τὸν Κύριο ἀπὸ τῆ γῆ τὰ θαλάσσια κήτη καὶ ὅλες
οἱ ἄβυσσαλεές (βαθιές) θάλασσες.

(Ἵμνεῖτε τὸν Κύριο) ἡ φωτιά τῆς ἀστραπῆς, τὸ χαλάζι, τὸ
χιόνι, ὁ ὀρμητικὸς ἄνεμος τῆς καταιγίδας, ὅλα αὐτὰ πού

Τὰ ὄρη καὶ πάντες οἱ βουνοί, ξύλα καρποφόρα,
καὶ πᾶσαι κέδροι.

Τὰ θηρία καὶ πάντα τὰ κτήνη, ἔρπετὰ καὶ
πετεινὰ πτερωτά.

Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ πάντες λαοί, ἄρχοντες καὶ
πάντες κριταὶ τῆς γῆς.

Νεανίσκοι καὶ παρθένοι, πρεσβύτεροι μετὰ
νεωτέρων, αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα Κυρίου, ὅτι
ὑψώθη τὸ ὄνομα αὐτοῦ μόνου.

Ἡ ἐξομολόγησις αὐτοῦ ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ,
καὶ ὑψώσει κέρας λαοῦ αὐτοῦ.

Ὕμνος πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, τοῖς υἱοῖς
Ἰσραήλ, λαῶ ἐγγίζοντι αὐτῶ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. (149).

Ἄισατε τῷ Κυρίῳ ἄσμα καινόν, ἢ αἶνεσις αὐτοῦ
ἐν ἐκκλησίᾳ Ὁσίων.

Εὐφρανθήτω Ἰσραήλ ἐπὶ τῷ ποιήσαντι αὐτόν,
καὶ υἱοὶ Σιών ἀγαλλιᾶσθωσαν ἐπὶ τῷ Βασιλεῖ
αὐτῶν.

Αἰνεσάτωσαν τὸ ὄνομα αὐτοῦ ἐν χορῶ, ἐν
τυμπάνῳ καὶ ψαλτηρίῳ ψαλάτωσαν αὐτῶ.

Ὅτι εὐδοκεῖ Κύριος ἐν τῷ λαῶ αὐτοῦ, καὶ
ὑψώσει πραεῖς ἐν σωτηρίᾳ.

Καυχῆσονται ὅσοι ἐν δόξῃ, καὶ
ἀγαλλιᾶσονται ἐπὶ τῶν κοιτῶν αὐτῶν.

Αἱ ὑψώσεις τοῦ Θεοῦ ἐν τῷ λάρυγγι αὐτῶν, καὶ

κινουῦνται ἐκτελώντας τὴν προσταγὴν του.

Ὑμνεῖτε τὸν τὰ ψηλά ὄρη καὶ τὰ χαμηλά βουνά, τὰ καρ-
ποφόρα δένδρα καὶ ὅλα τὰ ἄκαρπα, ὅπως οἱ κέδροι.

(Ὑμνεῖτε τὸν) τὰ ἄγρια θηρία τῆς ὑπαίθρου καὶ ὅλα τὰ
ἡμερα κτήνη, τὰ ἔρπετὰ καὶ ὅλα τὰ πτηνὰ πού πετοῦν.

(Ὑμνεῖτε τὸν) οἱ Βασιλεῖς τῆς γῆς καὶ ὅλοι οἱ λαοί, οἱ
ἄρχοντες καὶ ὅλοι οἱ δικαστές (οἱ προὔχοντες) τῆς γῆς.

Οἱ νεαροὶ καὶ οἱ παρθένες, οἱ γεροντότεροι μαζί μέ τούς
νεωτέρους, ἄς ὑμνήσουν ὅλοι τό ὄνομα τοῦ Κυρίου, διότι μό-
νο τό ὄνομά του ἐξυψώθηκε.

Ἡ δοξολογία του ἀπλώνεται στόν οὐρανό καί στή γῆ, καί
θά ἐξυψώσει τή δύναμη τοῦ λαοῦ του.

Ὕμνος καὶ δόξα θά ἀποδοθεῖ σέ ὅλους, πού εἶναι
ἀφοσιωμένοι σ' αὐτόν, στούς ἀπογόνους τοῦ Ἰσραήλ, στόν
λαό, πού τόν πλησιάζει μέ πίστη.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΘ'. (149).

(Γιά τίς πολλές του εὐεργεσίες) ψάλατε στόν Κύριο και-
νούριο ὕμνο. Ὁ ὕμνος του ἄς ψαλεῖ στή συγκέντρωση τῶν
ἀφοσιωμένων σ' αὐτόν.

Ἄς εὐφρανθεῖ ὁ λαός τοῦ Ἰσραήλ ἐξ αἰτίας τοῦ Θεοῦ, ὁ
ὁποῖος τόν ἔκανε ἐκλεκτό λαό του, καὶ οἱ κάτοικοι τῆς Σιών
(τῆς Ἱερουσαλήμ), διότι ἔχουν Βασιλιά τόν Θεό.

Ἄς ὑμνολογήσουν τό ὄνομά του μέ ἱερούς χορούς. Μέ
τύμπανα καὶ κιθάρες ἄς ψάλουν σ' αὐτόν.

Διότι δείχνει τὴν εὐνοιά του ὁ Κύριος στόν λαό του· Θά
δοξάσει τούς πράους καὶ ὑπομονητικούς σώζοντάς τους.

Θά καυχῶνται οἱ ἀφοσιωμένοι δοῦλοι τοῦ Θεοῦ, καί θά
σκιρτοῦν ἀπό ἀγαλλίαση, τό βράδυ στά κρεβάτια τους.

Οἱ δοξολογίες τοῦ Θεοῦ θά βρίσκονται στό στόμα τους,

ὄμοφαῖαι δίστομοι ἐν ταῖς χερσὶν αὐτῶν.

Τοῦ ποιῆσαι ἐκδίκησιν ἐν τοῖς ἔθνεσιν,
ἐλεγμούς ἐν τοῖς λαοῖς.

Τοῦ δῆσαι τοὺς βασιλεῖς αὐτῶν ἐν πέδαις, καὶ
τοὺς ἐνδόξους αὐτῶν ἐν χειροπέδαις σιδηραῖς.

(Οἱ στίχοι τῶν αἰνῶν).

Τοῦ ποιῆσαι ἐν αὐτοῖς κριμα ἔγγραπτον, δόξα
αὕτη ἔσται πᾶσι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΝ'. (150).

Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐπὶ ταῖς δυναστείαις αὐτοῦ,
αἰνεῖτε αὐτὸν κατὰ τὸ πλῆθος τῆς μεγαλωσύνης
αὐτοῦ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν ἤχῳ σάλπιγγος, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν ψαλτηρίῳ καὶ κιθάρα.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργανῳ.

Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις, αἰνεῖτε
αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ, πᾶσα πνοὴ
αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

(Εἶ ἔστι Κυριακὴ):

Ἀνάστηθι, Κύριε ὁ Θεός μου, ὑψωθήτω ἡ χεὶρ
σου, μὴ ἐπιλάβῃ τῶν πενήτων σου εἰς τέλος.

καὶ δίκωπα μεγάλα σπαθιά στά χέρια τους.

Γιὰ νὰ ἀντιμετωπίσουν τοὺς ἐχθρικούς λαοὺς καὶ νὰ τοὺς
τιμωρήσουν.

Γιὰ νὰ δέσουν τοὺς Βασιλεῖς αὐτῶν τῶν ἐθνῶν μέ δεσμά,
καὶ τοὺς ἐνδόξους ἄρχοντές τους μέ χειροπέδες σιδερένιες.

(Οἱ στίχοι τῶν αἰνῶν).

(Ὁ Κύριος θὰ ἀποδώσει δικαιοσύνη στοὺς καταπιεζομέ-
νους δικαίους), γιὰ νὰ πραγματοποιηθεῖ σ' αὐτούς ἡ δικαία
ἀπόφασή του, πού εἶναι γραμμένη στίς προφητείες. Καί ἡ
ἐκτέλεση αὐτῆς τῆς ἀποφάσεως θὰ εἶναι μεγάλη δόξα γιὰ
ὅλους, ὅσοι εἶναι ἀφοσιωμένοι στὸν Θεό.

ΨΑΛΜΟΣ ΠΝ'. (150).

Ὑμνεῖτε τὸν Θεὸ στὸν ἅγιο Ναὸ του· Ὑμνεῖτε τον, ὅσοι
ζεῖτε κάτω ἀπὸ τὸν οὐρανό, ὁ ὁποῖος εἶναι ἔργο τῆς παντοδυ-
ναμίας του.

Ὑμνεῖτε τον γιὰ τὰ ἔργα τῆς παντοδυναμίας του· ὕμνεῖτε
τον σύμφωνα μέ τό πλῆθος τοῦ μεγαλείου του.

Ὑμνεῖτε τον μέ τὸν ἦχο τῆς σάλπιγγας· ὕμνεῖτε τον μέ
ψαλτήρι (ἔγχορδο ὄργανο) καὶ κιθάρα.

Ὑμνεῖτε τον μέ τύμπανα καὶ ἱερούς χορούς· Ὑμνεῖτε τον
μέ χορδές καὶ ὄργανα.

Ὑμνεῖτε τον μέ ἠχηρά κύμβαλα (τά χάλκινα πιάτα τῆς
μουσικῆς)· ὕμνεῖτε τον μέ κύμβαλα πού προκαλοῦν πάταγο·
Κάθε πλάσμα πού ἀναπνέει ἄς ὕμνεῖ τὸν Κύριο.

(Ἄν εἶναι Κυριακὴ):

Σήκω, Κύριε καὶ Θεέ μου, (γιὰ νὰ ἀποδώσεις δικαιοσύνη).
Ἄς ὑψωθεῖ τιμωρητικὸ τό χεῖρι σου (ἐναντίον τῶν ἀδίκων), μὴ
λησμονήσεις τελείως τοὺς (ἀδικουμένους) φτωχοὺς δούλους

Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Τροπάρια. Τῶν Αἰνῶν.

Δόξα...

ΕΩΘΙΝΟ. (Τῆς Παρακλητικῆς, ἢ τῆς ἑορτῆς).

Καὶ νῦν...

Ὑπερευλογημένη ὑπάρχεις, Θεοτόκε Παρθένε· διὰ γὰρ τοῦ ἐκ σοῦ σαρκωθέντος, ὁ ἄδης ἠχμαλώτισται, ὁ Ἀδὰμ ἀνακέκληται, ἡ κατάρα νεκρῶται, ἡ Εὐὰ ἠλευθέρῶται, ὁ θάνατος τεθανάτωται, καὶ ἡμεῖς ἐζωοποιήθημεν· διὸ ἀνυμνοῦντες ἀνυμνοῦντες βοῶμεν· Εὐλογητὸς Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ οὕτως εὐδοκήσας, δόξα σοι.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σοι τῷ δεῖξαντι τὸ φῶς, δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ, καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη, ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα,

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τὰς ἁμαρτίας τοῦ κόσμου.

σου.

Θά σέ δοξολογῶ, Κύριε, ἀπὸ τὰ βάθη τῆς καρδιάς μου, θά διηγούμαι μὲ εὐγνωμοσύνη ὅλα τὰ θαυμάσια ἔργα σου πού ἔκανες γιὰ μένα.

Τροπάρια. Τῶν Αἰνῶν.

Δόξα ....

ΕΩΘΙΝΟ. (Τῆς Παρακλητικῆς, ἢ τῆς ἑορτῆς).

Καὶ νῦν...

Εἶσαι εὐλογημένη, Θεοτόκε Παρθένε. Διότι διὰ μέσου αὐτοῦ πού σαρκώθηκε (ἔγινε ἄνθρωπος) ἀπὸ σένα, ὁ ἄδης αἰχμαλωτίσθηκε, ὁ Ἀδὰμ ἔχει ἀνακληθεῖ στὴν προηγούμενη κατάσταση, ἡ κατάρα νεκρώθηκε, ἡ Εὐὰ ἐλευθερώθηκε, ὁ θάνατος θανατώθηκε καὶ ἡμεῖς ξαναγυρίσαμε στὴ ζωὴ· γι' αὐτό μὲ ὕμνους κραυγάζουμε· Ἄς εἶσαι εὐλογημένος, Χριστέ Θεέ μας, πού ἔτσι εὐαρεστήθηκες (θέλησες). Δόξα σ' ἐσένα.

ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δόξα σ' ἐσένα, πού δημιούργησες τὸ φῶς. Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, καὶ στὴ γῆ νά ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη, στοὺς ἀνθρώπους νά ἔλθῃ ἡ θεία χάρη.

Σέ ὕμνοῦμε, σέ εὐλογοῦμε, σέ προσκυνοῦμε, σέ δοξολογοῦμε, σέ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ μεγάλη σου δόξα.

Κύριε Βασιλιά ἐπουράνιε Θεέ Πατέρα παντοκράτορα, Κύριε Υἱὲ Μονογενές Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Ἅγιο Πνεῦμα.

Κύριε Θεέ μου, πού εἶσαι ὁ Ἀμνός (τὸ θυσιαζόμενο ἀρνί) τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, πού σηκώνεις στοὺς ἄμους σου τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, ἐλέησέ μας, Ἐσύ πού σηκώνεις τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ, ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά σου (γ').

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν, ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἡμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σέ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (γ').

Δέξου τὴν ἰκεσία μας, Ἐσύ πού κάθεται στὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησέ μας.

Διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος ἅγιος, Ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος Κύριος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός· (τὰ ὁμολογοῦμε ὅλα αὐτά) πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Κάθε μέρα θά σέ ἐγκωμιάζω, καί θά δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου παντοτεινά καί στόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Καταξίωσέ μας, Κύριε, αὐτὴ τὴν ἡμέρα νά φυλαχθοῦμε ἀναμαρτήτοι.

Εἶσαι ἄξιος νά σέ ὑμνοῦν, Κύριε Θεέ τῶν πατέρων μας, καί εἶναι ἄξιο ἐπαίνου καί δοξασμένο τὸ ὄνομά σου στοὺς αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἄς γίνει (ἄς ἔλθει), Κύριε, τὸ ἔλεός σου σ' ἐμᾶς, ὅπως ἀκριβῶς ἐλπίσαμε σ' σένα.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Κύριε, δίδαξέ με τὰ δικαιώματά σου. (γ').

Κύριε, εἶσαι καταφύγιο γιὰ μᾶς ἀπὸ γενιά σέ γενιά. Γι' αὐτό καί ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησέ με, θεράπευσε τὴν ψηχὴ μου, διότι σ' ἐσένα ἀμάρτησα.

Κύριε, σ' ἐσένα καταφεύγω, δίδαξέ με, νά κάνω τὸ θέλημά σου, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός σου.

(Ὅλα αὐτά τὰ ζητοῦμε ἀπὸ σένα), διότι κοντὰ σ' ἐσένα ὑπάρχει πηγὴ ζωῆς· Μέσα στοῖς φῶς σου θά δοῦμε τὸ ἀληθινὸ φῶς.

Δῶσε παράταση στὴν προσφορὰ τοῦ ἐλέους σου, σ' αὐτούς, οἱ ὅποιοι σέ ἀναγνωρίζουν.

Ἅγιος εἶναι ὁ Θεός Πατέρας, Ἅγιος ἰσχυρός ὁ Υἱός, Ἅγιος ἀθάνατος τὸ Ἅγιο Πνεῦμα, ἐλέησέ μας. (γ').

ΤΡΟΠΑΡΙΟΝ

Σήμερον σωτηρία τῷ κόσμῳ γέγονεν.

Ἰσσωμεν τῷ ἀναστάντι ἐκ τάφου καὶ ἀρχηγῷ τῆς ζωῆς ἡμῶν· καθελὼν γὰρ τῷ θανάτῳ τὸν θάνατον, τὸ νίκος ἔδωκεν ἡμῖν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΚΤΕΝΗΣ

(Ὁ Χορός. Κύριε, ἐλέησον). (γ'.).

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἐλεός Σου, δεόμεθά Σου, ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν εὐσεβῶν καὶ Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν (τοῦ δεῖνος).

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων, ἱεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ ἐλέους, ζωῆς, εἰρήνης, υἰείας, σωτηρίας, ἐπισκέψεως, συγχωρήσεως καὶ ἀφέσεως τῶν ἀμαρτιῶν τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, πάντων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, τῶν κατοικούντων καὶ παρεπιδημούντων ἐν τῇ (πόλει, κώμῃ), ταύτῃ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ ἀφιερῶτων τοῦ ἁγίου ναοῦ τούτου.

Ἐτι δεόμεθα ὑπὲρ τῶν μακαρίων καὶ ἀοιδίμων κτιτόρων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας ταύτης, καὶ ὑπὲρ πάντων τῶν προαναπαυσασμένων πατέρων καὶ ἀδελφῶν ἡμῶν, τῶν ἐνθάδε εὐσεβῶς, κειμένων, καὶ ἀπανταχοῦ ὀρθοδόξων.

ΤΡΟΠΑΡΙΟ

Σήμερα ἐγινε(ἦλθε) σωτηρία στὸν κόσμο. Ἄς δοξολογήσουμε τὸν ἀναστημένο ἀπὸ τὸν τάφο καὶ ἀρχηγό τῆς ζωῆς μας· διότι ἀφοῦ κατέστρεψε τὸν θάνατό μας μὲ τὸν θάνατό του, μᾶς ἔδωσε τὴ νίκη καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

ΕΚΤΕΝΗΣ

(Ὁ Ψάλτης ἀπαντᾷ: Κύριε ἐλέησον). (γ'.).

Ἐλέησέ μας, Θεέ, σύμφωνα μὲ τὸ μέγα ἐλεός σου, σὲ παρακαλοῦμε, ἄκουσέ μας καὶ ἐλέησέ μας.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς εὐσεβεῖς καὶ ὀρθοδόξους χριστιανούς.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τὸν Ἀρχιεπίσκοπό μας (.....).

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς ἀδελφούς μας, τοὺς ἱερεῖς, τοὺς ἱερομονάχους, τοὺς ἱεροδιακόνους καὶ τοὺς μοναχοὺς, καὶ γιὰ ὅλη τὴ χριστιανικὴ μας ἀδελφότητα.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ ἔλεος, ζωὴ, εἰρήνη, υἰεία, σωτηρία, προστασία, συγχώρηση καὶ ἄφεση (ἀπαλλαγὴ) ἀπὸ τίς ἀμαρτίες τῶν δούλων τοῦ Θεοῦ, ὅλων τῶν εὐσεβῶν καὶ ὀρθοδόξων χριστιανῶν, οἱ ὅποιοι κατοικοῦν μόνιμα καὶ προσωρινὰ στὴν πόλη αὐτὴ, τῶν ἐνοριτῶν, ἐπιτρόπων, συνδρομητῶν καὶ δωρητῶν τῆς ἁγίας αὐτῆς Ἐκκλησίας.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ τοὺς μακαρίους καὶ ἀξιεπαίνους κτίτορες (τοὺς ἰδρυτές) τοῦ ἁγίου αὐτοῦ ναοῦ, καὶ γιὰ ὅλους τοὺς πατέρες καὶ ἀδελφούς μας, πού ἀναπαύθηκαν στό παρελθόν, γιὰ ὅσους εἶναι εὐλαβικά θαμμένοι ἐδῶ, καὶ γιὰ τοὺς ὀρθοδόξους πού εἶναι θαμμένοι

Ἔτι δεόμεθα ὑπέρ τῶν καρποφορούντων καὶ καλλιεργούντων ἐν τῷ ἁγίῳ καὶ πανσέπτῳ ναῷ τούτῳ, κοπιώντων, ψαλλόντων καὶ ὑπέρ τοῦ περιστώτος λαοῦ, τοῦ ἀπεκδεχομένου τὸ παρὰ Σοῦ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὅτι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Πληρώσωμεν τὴν ἐρωτηθῆν δέησιν ἡμῶν τῷ Κυρίῳ. Κύριε, ἐλέησον.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ Σῆ χάριτι.

Τὴν ἡμέραν πᾶσαν, τελείαν, ἁγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρὰ τοῦ Κυρίου, αἰτησώμεθα.

Ὁ Χορός: Παράσχου, Κύριε.

Ἄγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὁδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρὰ τοῦ Κυρίου αἰτησώμεθα.

Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν

παντοῦ.

Ἀκόμη παρακαλοῦμε γιὰ ὅσους προσφέρουν καρπούς (δῶρα) καὶ κάνουν καλὰ ἔργα στὸν ἅγιο καὶ πανσέβαστο αὐτό ναό, γι' αὐτοὺς πού κοπιάζουν καὶ ψάλλουν, καὶ γιὰ τὸν λαό, πού μᾶς περιστοιχίζει, καὶ περιμένει μέ ἐλπίδα καὶ πόθο τὸ μέγα καὶ πλούσιο ἔλεος, πού προσφέρεται ἐκ μέρους σου.

Διότι εἶσαι ἐλεήμων καὶ φιλόανθρωπος Θεός, καὶ γι' αὐτό σ' ἐσένα ἀναπέμπομε (προσφέρουμε ταπεινά) τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱό καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ

Ἄς συμπληρώσουμε τὴν πρωϊνὴ δέησή μας στὸν Κύριο. Κύριε, ἐλέησον.

Βοήθησέ μας, σῶσε μας, ἐλέησέ μας καὶ διαφύλαξέ μας, Θεέ μας, μέ τὴ χάρι σου.

Τὴν κάθε ἡμέρα νά τὴ ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Θεὸ τελεία, ἁγία, εἰρηνικὴ καὶ ἀναμάρτητη.

Ὁ Ψάλτης: Δός μας αὐτό πού ζητοῦμε, Κύριε.

Ἄγγελο εἰρήνης πιστὸν ὁδηγό, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων μας, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Συγγνώμη καὶ συγχώρηση τῶν ἁμαρτιῶν καὶ τῶν παραλείψεών μας, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Τὰ καλὰ καὶ πνευματικὰ συμφέροντα γιὰ τίς ψυχές μας, καὶ εἰρήνην γιὰ τὸν κόσμο, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Τὸν ὑπόλοιπο χρόνο τῆς ζωῆς μας μέ εἰρήνη καὶ μετά-

ειρήνη και μετανοία εκτελέσαι, παρά του Κυρίου αίτησώμεθα.

Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αίτησώμεθα.

Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων μνημονεύσαντες, ἑαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος Θεὸς ὑπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Εἰρήνη πᾶσι. Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοὶ Κύριε.

ΕΥΧΗ. (Μυστικῶς).

Ἐκφώνησις.

Σὸν γὰρ ἐστὶ τὸ ἐλεεῖν καὶ σώζειν ἡμᾶς, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ Σοὶ τὴν ὄξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

(Ἐν ταῖς καθημεριναῖς).

ΜΙΚΡΑ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ.

Ἀντί τῆς μεγάλης. (Χύμα).

νοια νὰ ἐκπληρώσουμε, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς μας, χωρὶς πόνους, χωρὶς ἐξευτελισμό, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογία μπροστὰ στό φοβερό δικαστικό βῆμα τοῦ Χριστοῦ, ἄς ζητήσουμε ἀπὸ τὸν Κύριο.

Ἄφοῦ μνημονεύσουμε τὴν Παναγία, ἀμόλυντη, ὑπερευλογημένη, ἔνδοξη Κυρία μας, τὴ Θεοτόκο, καὶ παντοτεινὴ Παρθένο Μαρία, μαζί μέ ὅλους τοὺς ἁγίους, ἄς ἐμπιστευθοῦμε τοὺς ἑαυτοὺς μας, καὶ ὁ καθένας μας ὅλους τοὺς ἄλλους, καὶ ὀλόκληρη τὴ ζωὴ μας, στὸν Χριστό, τὸν Θεὸ μας. Σ' ἐσένα, Κύριε.

Διότι εἶσαι Θεὸς ἀγαθός, καὶ φιλόανθρωπος, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Εἶθε νὰ γίνει.

ΚΕΦΑΛΟΚΛΙΣΙΑ

Εἰρήνη ἄς εἶναι σέ ὅλους. Καὶ στό πνεῦμα σου.

Ἄς ὑποκλίνουμε τὰ κεφάλια μας στὸν Κύριο.

Σ' ἐσένα, Κύριε.

ΕΥΧΗ. (Μυστικά).

Ἐκφώνηση.

Διότι εἶναι δικό σου τό νὰ μᾶς ἐλεεῖς καὶ νὰ μᾶς σώξεις, Θεέ μας, καὶ σ' ἐσένα ἀναπέμπομε (προσφέρουμε) τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα, καὶ τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

(Κατὰ τίς καθημερινές).

ΜΙΚΡΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Ἀντί τῆς μεγάλης. (Χύμα).

Σοὶ δόξα πρέπει, Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν, καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καὶ ἐπὶ γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία.

Ὑμνοῦμέν σε, εὐλογοῦμέν σε, προσκυνοῦμέν σε, δοξολογοῦμέν σε, εὐχαριστοῦμέν σοι, διὰ τὴν μεγάλην σου δόξαν.

Κύριε Βασιλεῦ, ἐπουράνιε Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ, Κύριε Υἱὲ μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ Ἅγιον Πνεῦμα.

Κύριε ὁ Θεός, ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, ὁ αἴρων τὴν ἁμαρτίαν τοῦ κόσμου, ἐλέησον ἡμᾶς, ὁ αἴρων τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

Πρόσδεξαι τὴν δέησιν ἡμῶν, ὁ καθήμενος ἐν δεξιᾷ τοῦ Πατρὸς, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὅτι σὺ εἶ ὁ μόνος Ἅγιος, σὺ εἶ ὁ μόνος Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς. Ἀμήν.

Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὐλογῆσω σε, καὶ αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, καταφυγὴ ἐγενήθης ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Ἐγὼ εἶπα· Κύριε, ἐλέησόν με, ἴασαι τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἥμαρτόν σοι.

Κύριε, πρὸς σὲ κατέφυγον, δίδαξόν με τοῦ ποιεῖν τὸ θέλημά σου, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεός μου.

Σ' ἐσένα πρέπει δόξα, Κύριε καὶ Θεέ μας, καὶ σ' ἐσένα προσφέρουμε τὴ δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στὸ Ἅγιο Πνεῦμα, τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Δόξα στὸν Ὑψιστο Θεό, καὶ στή γῆ νά ἐπικρατήσῃ ἡ εἰρήνη, στοὺς ἀνθρώπους νά ἔλθῃ ἡ θεία χάρη.

Σέ ὑμνοῦμε, σέ εὐλογοῦμε, σέ προσκυνοῦμε, σέ δοξολογοῦμε, σέ εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴ μεγάλη σου δόξα.

Κύριε Βασιλιά, ἐπουράνιε Θεέ, Πατέρα Παντοκράτορα, Κύριε Υἱέ Μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ καὶ Ἅγιο Πνεῦμα.

Κύριε καὶ Θεέ μας πού εἶσαι τὸ ἀρνὶ τοῦ Θεοῦ, ὁ Υἱὸς τοῦ Πατρὸς, πού σηκώνεις στοὺς ὤμους σου τὴν ἁμαρτία τοῦ κόσμου, ἐλέησέ μας, Ἐσύ πού σηκώνεις τίς ἁμαρτίες τοῦ κόσμου.

Δέξου τὴν ἱκεσία μας Ἐσύ πού κάθῃσαι στὰ δεξιὰ τοῦ Πατρὸς καὶ ἐλέησέ μας.

Διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος ἅγιος. Ἐσύ εἶσαι ὁ μόνος Κύριος, ὁ Ἰησοῦς Χριστός· (τά ὁμολογοῦμε ὅλα αὐτά) πρὸς δόξαν τοῦ Θεοῦ Πατέρα. Ἀμήν.

Κάθε μέρα θά σέ ὑμνῶ, καὶ θά δοξολογῶ τὸ ὄνομά σου παντοτεινά καὶ στὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

Κύριε, ἔγινες καταφύγιο γιὰ μᾶς ἀπὸ γενιά σέ γενιά. Γι' αὐτό κι ἐγὼ λέγω· Κύριε, ἐλέησέ με, θεράπευσε τὴν ψυχὴ μου πού ἀσθενεῖ, γιατί ἁμάρτησα ἀπέναντί σου.

Κύριε, σ' ἐσένα καταφεύγω. Δίδαξέ με, νά κάνω τὸ θέλημά σου, διότι Ἐσύ εἶσαι ὁ Θεός μου.

Ὅτι παρὰ σοὶ πηγὴ ζωῆς, ἐν τῷ φωτί σου
ὀψόμεθα φῶς.

Παράτεινον τὸ ἔλεός σου τοῖς γινώσκουσί σε.

Καταξίωσον, Κύριε, ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ
ἀναμαρτήτους φυλαχθῆναι ἡμᾶς.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν Πατέρων
ἡμῶν, καὶ αἰνετὸν καὶ δεδοξασμένον τὸ ὄνομά σου
εἰς τοὺς αἰῶνας. Ἀμήν.

Γένοιτο, Κύριε, τὸ ἔλεός σου ἐφ' ἡμᾶς, καθάπερ
ἠλπίσαμεν ἐπὶ σέ.

Εὐλογητὸς εἶ, Κύριε, δίδαξόν με τὰ δικαιώματά
σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Δέσποτα, συνέτισόν με τὰ
δικαιώματά σου.

Εὐλογητὸς εἶ, Ἄγιε, φώτισόν με τοῖς
δικαιώμασί σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἰς τὸν αἰῶνα, τὰ ἔργα
τῶν χειρῶν σου μὴ παρίδης.

Σοὶ πρέπει αἶνος, Σοὶ πρέπει ὕμνος, Σοὶ δόξα
πρέπει, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ τῷ Ἁγίῳ
Πνεύματι, νῦν, καὶ αἰεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

(Ἐν ταῖς καθημεριναῖς).

(Τῆς Παρακλητικῆς ἢ τῆς ἑορτῆς).

Στίχ. α'. Ἐνεπλήσθημεν τὸ πρῶτ' τοῦ ἑλέους
σου, Κύριε, καὶ ἠγαλλιασάμεθα καὶ ἠύφρανθημεν
ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις ἡμῶν. Εὐφρανθήμεν,

Διότι κοντὰ σ' ἐσένα ὑπάρχει πηγὴ ζωῆς. Μὲ τὸ δικό σου
φωτισμὸ θά δοῦμε τὸ πνευματικὸ φῶς.

Δῶσε παράταση στὴν προσφορὰ τοῦ ἑλέους σου, σ'
αὐτοὺς πού σέ ἀναγνωρίζουν.

Καταξίωσέ μας, Κύριε, αὐτὴ τὴν ἡμέρα νά φυλαχθοῦμε
ἀναμάρτητοι.

Εἶσαι ἄξιος νά σέ ὕμνοῦν, Κύριε, Θεέ τῶν πατέρων μας,
καὶ εἶναι ἀξιέπαινο καὶ δοξασμένο τὸ ὄνομά σου στοὺς
αἰῶνες. Ἀμήν.

Ἄς γίνει, Κύριε, τὸ ἔλεός σου σ' ἐμᾶς, ὅπως ἀκριβῶς
ἐλπίζουμε σ' ἐσένα.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Κύριε, δίδαξέ με τὰ δικαιώματά
σου.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Δέσποτα, δός μου σύνεση μὲ τὰ δι-
καιώματά σου.

Ἄς εἶσαι δοξασμένος, Ἄγιε, φώτισέ με μὲ τὰ δικαιώματά
σου.

Κύριε, τὸ ἔλεός σου εἶναι αἰῶνιο. Μὴ παραβλέψεις ἐμᾶς,
πού εἴμαστε ἔργα τῶν χειρῶν σου.

Σ' ἐσένα πρέπει ἔπαινος, σ' ἐσένα πρέπει ὕμνος, σ' ἐσένα
πρέπει δόξα, στὸν Πατέρα καὶ στὸν Υἱὸ καὶ στό Ἅγιο Πνεῦμα,
τώρα καὶ πάντοτε καὶ στοὺς αἰῶνες τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

ΑΠΟΣΤΙΧΑ

(Ἄν εἶναι καθημερινή).

(Τῆς Παρακλητικῆς ἢ τῆς ἑορτῆς)

Στίχ. α'. Εὐαρεστήθηκες νά γεμίσουμε γρήγορα, Κύριε,
ἀπὸ τὸ ἔλεός σου. Ἄς σκιρτήσουμε ἀπὸ χαρὰ καὶ ἀγαλλίαση
ὅλες τίς ἡμέρες τῆς ζωῆς μας. Εἶθε νά εὐφρανθοῦμε γιὰ

ἀνθ' ὧν ἡμερῶν ἐταπείνωσας ἡμᾶς, ἐτῶν, ὧν
εἶδομν κακά, καὶ ἶδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ
τὰ ἔργα σου, καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς αὐτῶν.

Στίχ. β'. Καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν ἡμῶν
κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς, καὶ τὸ ἔργον τῶν χειρῶν
ἡμῶν κατεύθυνον.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ, καὶ
ψάλλειν τῷ ὀνόματί σου, Ὑψιστε, τοῦ
ἀναγγέλλειν τὸ πρῶτ' τὸ ἔλεός σου, καὶ τὴν
ἀλήθειάν σου κατὰ νύκτα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ. (Σελ. 15-16).

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ. (Σελ. 16-17).

ἐκεῖνες τίς ἡμέρες πού μᾶς ταπείνωσες, γιὰ τὰ ἔτη πού δοκι-
μάσαμε θλίψεις· Κοίταξε μέ συμπάθεια τοὺς δούλους σου
τούς Ἰσραηλῖτες· Δές τὰ ἔργα σου πού ἔκανες γι' αὐτούς, καὶ
ὁδήγησε τοὺς ἀπογόνους τοῦ Ἰακώβ σέ δρόμους σωτηρίας.

Στίχ. β'. Καί ἄς εἶναι ἡ λαμπρὴ συμπάθειά σοῦ, τοῦ Κυ-
ρίου καὶ Θεοῦ μας ἐπάνω μας, καὶ τὰ ἔργα τῶν χειρῶν μας
κατευόδωσέ τα γιὰ τό καλό μας, καὶ τὴν ἐργασία τῶν χειρῶν
μας κατευόδωσέ την.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον.

Εἶναι ὠραῖο νά δοξολογοῦμε τόν Κύριο καὶ νά ψάλλουμε
πρός τιμὴν τοῦ ὀνόματός σου, Ὑψιστε, νά ἀναγγέλλουμε τό
πρῶτ' τὸ ἔλεός σου καὶ τὴν ἀλήθειά σου κάθε νύχτα.

ΤΡΙΣΑΓΙΟΝ. (Σελ. 15-16).

Τὸ Ἀπολυτίκιον τῆς ἡμέρας.

ΑΠΟΛΥΣΗ. (Σελ. 16-17).